

**BÀI HỌC GIÁO LÝ TRƯỜNG SA-BÁT
LỚP TRÁNG NIÊN**

NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC THA THỨ
(The Forgiven)

Tam Cá Nguyệt
Tháng Tư, Tháng Năm, Tháng Sáu 2003

Tù nhân và Kẻ Thù

Lý do làm người tù này bị giam cầm cũng là lý do làm gia đình của ông bị giết. Đó là sự kỳ thị chủng tộc! Tù nhân này được gọi vào phòng trong bệnh viện để gặp một binh sĩ của kẻ thù đang hấp hối vì vết thương nặng nơi chiến trường. Người binh sĩ nài nỉ:

“Tôi ở trong một đạo quân tinh nhuệ nhất. Một trái mìn đã giết ba mươi binh sĩ của chúng tôi. Để trả thù, chúng tôi lừa ba trăm đồng bào của anh gồm đàn ông, đàn bà, và trẻ em vào trong một căn nhà. Rồi chúng tôi đổ xăng đốt căn nhà đó. Những ai cố chạy ra ngoài thì chúng tôi bắn chết. Tôi còn nhớ một gia đình có cha, mẹ và đứa con trai nhỏ. Cha mẹ che mắt đứa con và chạy ra ngoài, vừa chạy vừa la hét inh ỏi. Tôi bắn họ chết hết. Bây giờ, tôi sắp chết, tôi xin anh là người thuộc chủng tộc đó tha thứ cho tôi. Nếu anh không tha cho tôi thì tôi không thể chết bình an.”

Người tù không nói gì. Những tiếng động duy nhất là tiếng chân của người tù bước về phía cửa và tiếng khóc nức nở của người lính sắp chết.

Bạn sẽ làm gì? Là Cơ Đốc nhân, chúng ta tin rằng nơi Thập tự giá, Đức Chúa Giê-su đã chết thế cho tội lỗi của người lính này, gồm cả tội giết người. Như vậy, Chúa có đòi hỏi chúng ta phải tha thứ chăng? Có chứ. Đức Chúa Trời đã truyền lệnh, hay hơn nữa, Ngài đòi hỏi chúng ta phải tha thứ. Nhưng Ngài có phán chúng ta nên tha thứ hành động khủng khiếp của người lính đó chăng? Nếu Chúa đòi hỏi, thì chúng ta chỉ tha thứ vì Ngài đòi hỏi chăng?

Thi sĩ John Dryden viết, “Sự tha thứ thuộc về người bị tổn thương.” Như vậy có phải bốn phận của người tù là tha thứ những gì đã phạm đến người khác chăng? Điều gì khiến người tù này có thể “thay thế” những người *không thể* tha thứ cho kẻ thù được vì họ đã chết rồi?

Dù câu trả lời thế nào, sự tha thứ cũng không thể đến cách dễ dàng. Nếu tha thứ cho một lời nói khiếm nhã, sự sỉ nhục, hay lời rửa sả đã khó, huống chi chúng ta xin Đức Chúa Trời tha thứ sự ham muốn, sự sát nhân, sự hung dữ, sự ghen ghét, tội ác, hay sự giết hại vô số người thì còn khó biết chừng nào?

Đức Chúa Giê-su chết trên Thập tự giá vì Ngài gánh tội lỗi của thế gian. Nếu sự chết của Ngài không giúp chúng ta ý thức được sự tha thứ đắt giá bao nhiêu, thì không có gì giúp ta hiểu được. Đức Chúa Giê-su sẵn lòng trả giá đầy đủ cho tội lỗi của cả thế gian. Nếu sự Ngài sẵn lòng trả giá không giúp chúng ta hiểu được tầm quan trọng của sự tha thứ đối với vũ trụ, thì điều gì sẽ giúp ta hiểu được?

Bài học trong tam cá nguyệt này dựa trên tác phẩm của Tiến sĩ Geoffrey Garne. Những bài học này nghiên cứu câu hỏi khó khăn mà chúng ta phải đương đầu mỗi ngày: nếu chúng ta đứng vào địa vị của người tù và người lính thì chúng ta sẽ làm gì? Chúng ta cần học cả hai: tha thứ và được tha thứ.

Mục Lục

1. Đức Chúa Trời Và Sự Tha Thứ	5
2. Sự Tha Thứ Trong Thời Cựu Ước.....	12
3. Sự Tha Thứ Và Sự An Nản	19
4. Đức Chúa Giê-su Tha Thứ Thế Nào?	26
5. Sự Tha Thứ Và Tội Lỗi	33
6. Sự Tha Thứ Và Hội Thánh	40
7. Vì Lòng Yêu Mến Đức Chúa Trời.....	47
8. Sự Trung Tín	54
9. Sự Tôn Kính	61
10. Tại Sao Tha Thứ?	68
11. Từ Trong Lòng.....	75
12. Dịch Vụ Vô Vị Kỳ	82
13. Sống Đời Sống Đức Tin.....	89

BỊ KẸP Ở GIỮA

Sự tha thứ là một chữ giản dị. Nhưng sự tha thứ đem lại biết bao quyền lực và hàn gắn! Sự tha thứ ảnh hưởng tới những người tha thứ và những người được tha thứ. Có lẽ bài học trong tam cá nguyệt này nên gọi là “bị kẹp ở giữa,” vì là Cơ Đốc nhân, chúng ta ở giữa hai sự tha thứ: sự tha thứ chúng ta nhận được từ Đức Chúa Giê-su và sự tha thứ chúng ta ban bố cho người khác.

Chúng ta sẽ học về sự tha thứ khi chúng ta là một đối tượng (người nhận lãnh) và học về sự tha thứ khi chúng ta là chủ từ (người ban bố). Chúng ta là đối tượng khi nhận lãnh sự tha thứ từ Đức Chúa Trời. Vì được Ngài tha thứ, chúng ta trở nên người ban bố (chủ từ) sự tha thứ cho tha nhân là những người cần sự tha thứ cũng như chúng ta.

Thứ nhất, chúng ta sẽ nghiên cứu vấn đề được Chúa tha thứ nghĩa là gì. Dù chúng ta có làm gì đi nữa, dù hồ sơ chúng ta có xấu đến đâu, Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa chúng ta luôn luôn tha thứ, thánh hóa, ân xá, và rửa sạch chúng ta bằng huyết báu của Đức Chúa Giê-su.

Thứ hai, chúng ta sẽ nghiên cứu việc gì xảy ra cho cuộc đời của những người được Chúa tha thứ. Sự Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta khuyến khích chúng ta làm gì cho tha nhân?

Sự tha thứ cũng rất cao giá. Trong ba tháng này, chúng ta sẽ thấy không ai là không cần sự tha thứ.

Tác giả: Geoffrey Garne

Dịch giả: Mục sư và bà Phạm Trường Thanh

Các bài học Trường Sa-bát lớp Traing Niên do ban Chích Vui Hoá Thành của Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm Thế Giới soạn thảo. Việc soạn thảo bài học nòng cốt đối với hội đồng ban tổng quát của Ủy ban Bài Học Trường Sa-bát thế giới, trong hội thành viên phục vụ với tư cách cố vấn biên tập. Vì vậy, xin ban bài học trong Tam Cá Nguyệt phản ánh ý kiến của Ủy ban nòng cốt, chứ không nên phỏng hay nhất thiết tiêu biểu ý kiến của tác giả.

Mọi liên lạc, thư tín gửi về

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Vietnamese Seventh-Day Adventist Church

P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734

Tel. (626) 454-1304

ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ SỰ THA THỨ

CHIỀU SA-BÁT

CÂU GỐC: “Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết” (Rô-ma 5:8).

HẮN LÀ MỘT TRONG NHỮNG KẺ SÁT NHÂN XẤU XA NHẤT TRONG LỊCH SỬ NƯỚC MỸ. Jeffrey Dahmer đã cưỡng hiếp rồi giết và ăn thịt 17 người trai trẻ. Nhưng trong những tháng cuối cùng của cuộc đời (hắn bị những tù nhân khác giết), Dahmer đã ăn năn tội mình. Anh ta đã chịu phép báp-têm trong hồ bơi của nhà tù. Anh ấy đã công khai xưng nhận đức tin nơi Đức Chúa Giê-su. Dahmer không có cơ hội được phóng thích, nên sự xưng nhận này có vẻ rất thành thật. Chỉ có một mình Đức Chúa Trời biết được lòng Dahmer và là Quan Án của anh. Nhưng câu chuyện của Jeffrey Dahmer bày tỏ rõ ràng một trong những lẽ thật vĩ đại nhất của Kinh Thánh: đó là Đức Chúa Trời sẵn sàng tha thứ ngay cả những tội nhân xấu xa nhất.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Đức Chúa Trời bắt đầu yêu thương chúng ta khi nào? Sự xưng tội đóng vai trò nào trong chương trình cứu chuộc? Có phải tình thương và sự sẵn sàng tha thứ của Đức Chúa Trời lớn hơn tội lỗi chăng?

TÌNH YÊU VĨNH CỬU

Đức Chúa Trời không hoạch định chương trình cứu chuộc vào giờ phút chót. Ngài thương xót tội nhân ngay cả khi chưa có tội nhân. Chúng ta được cứu bởi Đức Chúa Trời, Đấng yêu thương chúng ta từ thuở đời đời. Đây là một điều khó hiểu vì chúng ta, những con người hữu hạn, không thể hiểu được sự vô hạn. Nhưng được yêu thương bởi một tình yêu vĩnh cửu là một tư tưởng đem lại nhiều yên ủi.

Mỗi câu sau đây nói lên sứ điệp quan trọng gì?

I Cô-rinh-tô 2:7 _____

Ê-phê-sô 1:3, 4 _____

Khải huyền 13:8 _____

Cách Đức Chúa Trời tha thứ tội nhân phải hợp với bản tính công bình và thương xót của Ngài. Thập tự giá đã giải quyết vấn đề là Đức Chúa Trời có thể cùng một lúc vừa công bình vừa thương xót (Rô-ma 3:26).

Hãy tưởng tượng sống mà chỉ có một trong những lựa chọn sau đây: (1) Không có Đức Chúa Trời; (2) Có Đức Chúa Trời nhưng Ngài không quan tâm đến chúng ta; (3) Có Đức Chúa Trời, nhưng Ngài ghét chúng ta và muốn thấy chúng ta đau khổ; (4) Có Đức Chúa Trời và Ngài yêu thương chúng ta hơn chúng ta tưởng tượng. Mỗi sự lựa chọn này thay đổi thế nào sự hiểu biết về ý nghĩa đời bạn? Tại sao sự hiểu biết về thái độ của Đức Chúa Trời đối với chúng ta lại rất quan trọng?

SỰ XUNG TỘI

Xin đọc I Giăng 1:9. Nếu thái độ của Đức Chúa Trời đối với chúng ta là chấp nhận và tha thứ, tại sao chúng ta phải xưng tội? Sự xưng tội có thay đổi thái độ của Đức Chúa Trời đối với chúng ta?

Sự xưng tội thay đổi chúng ta chứ không thay đổi Đức Chúa Trời. Xưng tội là một cách để bày tỏ rằng chúng ta biết tội lỗi kinh khủng thế nào đối với Đức Chúa Trời. Xưng tội giúp chúng ta hiểu những nan đề mà tội lỗi gây ra và cũng giúp chúng ta ý thức Đức Chúa Trời đã phải trả giá rất cao để cứu chúng ta khỏi tội. Xưng tội là thú nhận rằng mình là kẻ có tội cần Đấng Cứu Thế và là cách khiến đức tin của chúng ta nơi Đức Chúa Giê-su mạnh hơn. Xưng tội mình với Chúa là một phần của sự thánh hóa (Phi-líp 2:12, 13).

Mục đích của sự xưng tội không phải là thuyết phục Chúa tha thứ cho chúng ta. Xưng tội là một phương pháp giúp chữa lành phần thuộc linh của chúng ta khỏi hậu quả của tội lỗi. Nguyên tắc chữa lành có thể thấy trong những công việc hằng ngày. Hãy nghĩ chúng ta cảm thấy nhẹ nhàng biết bao sau khi xưng tội với người mình đã phạm. Chúng ta còn cảm thấy nhẹ nhàng hơn nữa sau khi chúng ta xưng tội với Chúa!

Nếu chúng ta không bị bắt buộc phải thú nhận những tội lỗi mình đã phạm nhưng vẫn nói rằng mình đã nhận được sự tha thứ cho các tội ấy thì có phải là vô lý không?

“HỒI BẠN, TỘI LỖI BẠN ĐÃ ĐƯỢC THA.”

Xin đọc Lu-ca 5:18-20. Người đau bại đã kinh nghiệm một điều mà không ai trong chúng ta có kinh nghiệm. Ông ta nghe Đức Chúa Giê-su phán, “Hỡi bạn, tội lỗi bạn đã được tha.” Bạn có thích được nghe Đức Chúa Giê-su gọi mình là bạn của Ngài chẳng? Ngày nay, chúng ta không thể nghe Đức Chúa Giê-su nói trực tiếp với chúng ta, nhưng chúng ta nghe lời Ngài phán trong Kinh Thánh.

Những câu sau đây có những điểm nào giống nhau? Những câu này giúp đức tin bạn thế nào? Rô-ma 4:7; Ê-phê-sô 4:32; I Giăng 1:9; 2:12; Cô-lô-se 1:14; 2:13.

Nhiều người chấp nhận ý tưởng Đức Chúa Trời yêu thương và tha tội cho họ. Nhưng họ dường như không ý thức rằng tình thương và sự tha thứ của Chúa có thể đem lại sự khác biệt trong đời họ. Một số những người này nói họ không thể *tin* rằng mình được tha thứ vì họ không *cảm thấy* được tha thứ. Một số người khác nói rằng tình cảm của họ đã bị bế tắc từ hồi còn nhỏ. Sự bế tắc này khiến họ không thể cảm nhận được sự tha thứ của Chúa. Nhưng nếu chúng ta để Đức Chúa Giê-su kéo chúng ta lại gần Ngài hơn như Ngài đã làm cho người đau bại, thì không gì có thể ngăn cản chúng ta nhận được sự tha thứ.

Có những điều nào khác khiến người ta không tin Đức Chúa Trời tha thứ cho họ? Bạn trả lời mỗi điều này thế nào?

SỰ THA THỨ LỚN HƠN TỘI LỖI

Xin đọc Rô-ma 5:20. Tình yêu thương của Chúa là một sự ban cho. Sự tha thứ của Đức Chúa Trời là một trong những thí dụ lớn nhất về tình thương của Ngài. Các nhà viết Tân Ước nói rằng ân điển của Chúa lớn hơn tội lỗi nhiều. Quyền lực của tình thương Chúa đối với chúng ta và sự sẵn sàng tha thứ của Ngài vượt cao hơn tất cả mọi sự gian ác trên thế gian. Đó là nhờ sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trên Thập tự giá vì tội lỗi chúng ta.

Trong Rô-ma 5, sứ đồ Phao-lô dùng những chữ như *dư dật* và *dường nào* khi người so sánh ân điển của Đức Chúa Trời với tội lỗi. Rô-ma 5 liệt kê những sự khác biệt giữa ân điển và tội lỗi.

Ân điển, tình thương và sự tha thứ của Đức Chúa Trời tương phản thế nào trong Rô-ma 5:9, 10, 15, 17, 20.

Bạn có thể dùng những lời của Phao-lô thế nào để giúp một người đang có cuộc chiến đấu nội tâm với đức tin mình? Hãy viết vài câu để nâng đỡ tinh thần của người đó.

SỰ THA THỨ CỦA CHÚA LÀ MỘT TẤM GƯƠNG

Xin đọc Ma-thi-ơ 18:21, 22. Có khi nào sự tha thứ của Chúa cạn hết chẳng? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

Những thầy thông giáo Do Thái dạy rằng luật pháp đòi hỏi dân sự Chúa phải tha thứ cho người ta ba lần. Phi-e-rơ biết rằng Đức Chúa Giê-su thường thường dạy “cao hơn” luật pháp. Vì thế Phi-e-rơ nói gấp đôi sự đòi hỏi của luật pháp và cộng thêm một. Cũng vậy, số bảy tiêu biểu cho sự trọn vẹn trong văn hóa Do Thái.

Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su là một sự thách thức cho Phi-e-rơ khi ông tin tưởng rằng sự tha thứ là một hành động có thể đếm như tiền để trong nhà băng. Mỗi lần người ta tha cho ai, thì họ ghi vào sổ cho tới khi đủ số. Rồi người đó có thể trả đũa lại.

Thật sự Đức Chúa Giê-su đã nói gì trong Ma-thi-ơ 18:21? Câu Đức Chúa Giê-su trả lời cho Phi-e-rơ có thể khiến người ta hiểu sai điều gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc sách của bà Ellen G. White, *Steps to Christ*, “God’s Love for Man,” tr. 9-15; *Christ’s Object Lessons*, “The Measure of Forgiveness,” tr. 243-251.

“Khi lòng người nào đã một lần nếm được tình thương của Đức Chúa Giê-su thì tiếp tục đòi hỏi thêm nữa. . . . và câu trả lời của Đức Thánh Linh là ‘Nhiều hơn nữa.’ Rô-ma 5:9, 10. Vì Đức Chúa Trời vui lòng làm ‘trỗi hơn vô cùng mọi việc chúng ta cầu xin hoặc suy tưởng.’ Ê-phê-sô 3:20. Đức Chúa Giê-su đã hy sinh rất nhiều cho sự cứu chuộc loài người chết mất nên Ngài được đầy đầy Đức Thánh Linh. Cũng một thể ấy, Đức Thánh Linh sẽ được ban cho mỗi môn đồ của Đức Chúa Giê-su khi họ hết lòng dâng mình cho Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, tr. 20, 21.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin đọc Ma-thi-ơ 5:43, 44. Nếu Đức Chúa Trời truyền dạy chúng ta yêu kẻ thù, thì Ngài không yêu kẻ thù sao? Nếu Đức Chúa Trời yêu kẻ thù, thì Ngài có yêu Sa-tan không? Nếu Sa-tan thực tình ăn năn thì Ngài có tha thứ cho hắn không? Nếu Chúa yêu những kẻ thù xấu xa nhất, thì thật đáng buồn khi họ bị hủy diệt, vì họ có thể được tha thứ nhưng đã từ chối sự tha thứ của Ngài. Tại sao bạn đồng ý hay không đồng ý với những tư tưởng này?
2. Sự tha thứ được ban cho nhưng không, tại sao một số người cảm thấy cần thiết để “giành được” sự tha thứ?
3. Biết rằng không cách nào hủy diệt được tình yêu thương hay sự sẵn sàng tha thứ của Đức Chúa Trời, bạn có thể thành thực với Chúa hơn là với người phối ngẫu, cha mẹ, con cái, bạn bè, đồng nghiệp, hay tín đồ chẳng?
4. Bạn sẽ nói gì với một người nói rằng, “Tôi đã xưng tội và đã được tha thứ. Như vậy tại sao tôi vẫn còn thấy mặc cảm tội lỗi thật nặng nề?” Hay bạn có thể khuyên gì với người nói, “Tôi đã xưng tội và Chúa đã tha thứ hết rồi. Bây giờ tôi không muốn nghe về những tội này nữa hay phải đương đầu với những nan đề do tội lỗi gây ra. Tôi đã được tha thứ. Đó là điều quan trọng nhất đối với tôi?”

SỰ THA THỨ TRONG THỜI CỰU ƯỚC

CÂU GỐC: “Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-hô-va! Giê-hô-va! Là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy đầy ân huệ và thành thực, ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội trọng, và tội lỗi” (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6, 7).

CHIỀU SA-BÁT

VÀO THÁNG 7 NĂM 144 T. C., Marion, một nhà lãnh đạo hội thánh, bị lên án theo tà giáo vì dạy rằng Đức Chúa Trời của Cựu Ước là gian ác. Ngày nay, một số người nghĩ rằng Đức Chúa Trời của Cựu Ước không giống Đức Chúa Trời của Tân Ước như Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ. Những câu gốc tuần này dạy chúng ta rằng Đức Chúa Trời trong Cựu Ước cũng là Đức Chúa Trời đầy tình yêu thương và tha thứ như Đức Chúa Trời trong Tân Ước.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu bản tính hay tha thứ của Đức Chúa Trời trong một vài sách của Cựu Ước và tình yêu thương của Đức Chúa Giê-su đã được bày tỏ hằng trăm năm trước khi Ngài giáng thế.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Tại sao chúng ta cần sự tha thứ của Đức Chúa Trời? Phạm tội nghịch cùng Chúa nghĩa là gì? Một số chữ Hê-bơ-rơ nói về *sự tha thứ* dạy gì về sự tha thứ của Đức Chúa Trời? Câu chuyện trong sách Ô-sê dạy gì về sự sẵn sàng tha thứ của Chúa? Sự tha thứ trong Cựu Ước và Tân Ước có khác biệt gì không?

ĐỨC CHÚA TRỜI HAY THA THỨ

Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu thế nào và tại sao chúng ta cần Chúa tha thứ? Sáng thế Ký 39:9; Thi thiên 51:4; Giê-rê-mi 51:5; Đa-ni-ên 9:8; Sô-phô-ni 1:17.

Khi một người vi phạm luật hình, thì được coi đó là hành động chống lại chính phủ. Rồi người đó bị lên án là có hành động chống lại chính phủ lập ra luật đó. Cũng một lẽ đó, tội lỗi luôn luôn được coi như chống lại Đức Chúa Trời, vì Ngài đã thiết lập luật pháp là nền tảng của chính phủ Ngài.

Thật may mắn thay là Đức Chúa Trời có lòng nhân từ và yêu thương. Ngài sẵn sàng tha thứ nhiều lần vì chúng ta cứ phạm đi phạm lại. Sách Cựu Ước có nhiều thí dụ về sự tha thứ của Đức Chúa Trời, vì trong sách đó cũng có đầy đủ những thí dụ về tội lỗi của nhân loại. Nếu Chúa không hứa sẽ tha thứ thì tội lỗi sẽ đưa chúng ta đến sự chết. Sách Cựu Ước cũng chan hòa niềm hy vọng vì sách ấy cũng đầy tràn sự tha thứ.

Thật dễ hiểu khi chúng ta xâm phạm đến người khác. Chúng ta phản bội, lừa gạt họ, hay ăn cắp của họ, và chúng ta có thể thấy những tổn thương do tội lỗi gây ra. Nhưng phạm đến Đức Chúa Trời nghĩa là gì?

CHẤP NHẬN, RỬA SẠCH, THA THỨ

Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 32:32; Thi thiên 25:18 và 32:1. Tiếng Hê-bơ-rơ trong những câu này được dịch là “tha tội” đến từ chữ có nghĩa căn bản là “chịu đựng,” “chấp nhận.” Ý nghĩa chữ này giúp bạn hiểu thế nào về sự Đức Chúa Trời tha thứ?

Xin đọc Phục truyền Luật lệ Ký 21:8 và Giê-rê-mi 18:23. Chữ trong những câu này được dịch là “tha tội” đến từ chữ “chước tội (tha thứ, rửa sạch)” (Lê-vi Ký 1:4; 4:20, 35). Chước tội là nền tảng của sự tha thứ. Chước tội cũng có nghĩa là “rửa sạch,” “làm sạch,” và “che phủ.” Những ý nghĩa này giúp bạn hiểu thế nào về sự tha thứ của Đức Chúa Trời?

Trong Lê-vi Ký 4:26; 5:10; I Các Vua 8:30; Thi thiên 86:5; và Giê-rê-mi 31:34, tiếng động từ Hê-bơ-rơ *tha thứ* trong những câu này có nghĩa là “tha nợ,” hay “xá tội.”

Căn cứ vào những câu này, thì sự tha thứ trong Tân Ước có khác gì không? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

ĐỨC CHÚA TRỜI ĂN NĂN

Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 32:1-14. Tại sao những câu này cho cảm tưởng sai về bản tính của Đức Chúa Trời?

Đức Chúa Trời “ăn năn” về dự định hủy diệt dân Y-sơ-ra-ên. Thế nào một Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng biết sự cuối cùng từ lúc đầu tiên, lại “ăn năn”? Đức Chúa Trời “ăn năn” không có nghĩa là Ngài đã thay đổi ý. Nhưng Ngài tha thứ vì lòng nhân từ hơn là trừng phạt tội nhân tuy họ thật đáng lăm. Sự tha thứ này được ban cho tất cả nhân loại vì sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su.

Chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời trong câu chuyện này là Đức Chúa Giê-su của Na-xa-rét. Xin đọc Giăng 8:58; 14:9; I Cô-rinh-tô 10:1-10. Những thí dụ nào bạn thấy trong cuộc đời của Đức Chúa Giê-su bày tỏ sự sẵn lòng tha thứ cho những người không đáng được tha thứ?

Hãy tưởng tượng bạn gặp một người không biết gì về Đức Chúa Trời mà chỉ thấy Ngài trong Xuất Ê-díp-tô Ký 32:1-14. Có những câu nào và những chuyện nào khác bạn có thể chia sẻ để người này có một hình dung tốt hơn về bản tính của Đức Chúa Trời? Chúng ta học được bài học nào về sự nguy hiểm chỉ dùng một câu hay một chuyện để nghiên cứu về Đức Chúa Trời?

THƯƠNG NHỮNG NGƯỜI KHÔNG ĐÁNG THƯƠNG – PHẦN 1

Tại sao Đức Chúa Trời đòi hỏi một người phải cưới người đàn bà gian dâm? Đức Chúa Trời muốn nói gì? Ô-sê 1.

Hôn nhân là tiêu biểu cho sự mật thiết giữa Đức Chúa Trời và dân sự Ngài. Ngoại tình là một trong những trường hợp tệ hại nhất để làm tan vỡ một cuộc hôn nhân. Cũng vậy, tội lỗi có thể làm tổn thương mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời và với nhau. Tội lỗi làm ô ước toàn thể con người chúng ta và dẫn đến mặc cảm tội lỗi và kết quả là sự bất hạnh trong lòng chúng ta và với tha nhân. Chỉ vì tội lỗi mà một người không thể tin cậy hay được tin cậy, yêu hay được yêu. Tội lỗi không phải chỉ là kết quả của những gì chúng ta làm. Tội lỗi bày tỏ chúng ta là ai. Sách Ô-sê cho thấy ngoại tình là một tiêu biểu đúng cho tội lỗi và thế nào tội lỗi ảnh hưởng đến mối tương giao với Đức Chúa Trời và với tha nhân.

Đức Chúa Giê-su ngang hàng với Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài chấp nhận gánh chịu hình phạt vì tội lỗi chúng ta. Đây là cách duy nhất để tội lỗi chúng ta được tha thứ. Điều này dạy chúng ta tội lỗi xấu xa thế nào?

THƯƠNG NHỮNG NGƯỜI KHÔNG ĐÁNG THƯƠNG – PHẦN 2

Xin đọc Ô-sê 3:1-3. Người ta nghĩ gì khi thấy Ô-sê mua Gô-me trở lại? Nhưng hành động của Ô-sê là một thí dụ về sự Đức Chúa Trời sẵn sàng tha thứ tội lỗi chúng ta và chữa lành chúng ta về hậu quả do tội lỗi gây ra.

Luật pháp nói rằng Ô-sê có thể ném đá Gô-me đến chết. Nhưng ông đã chuộc nàng về để làm vợ ông. Đó là sự khác biệt căn bản giữa luật pháp và ân điển. Luật pháp đòi tội nhân phải chết. Nhưng ân điển tha thứ cho họ.

Những câu này nói gì về sự khác biệt giữa luật pháp và ân điển?
Rô-ma 5:20; 7:5; I Cô-rinh-tô 15:56; Ê-phê-sô 2:8; và Ga-la-ti 2:21.

Ô-sê 2:14, 15 nói gì về sự sẵn sàng tha thứ của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước? Bằng cách nào bạn có thể thấy Đức Chúa Giê-su trong Ô-sê 2:14, 15?

Khi đọc Cựu Ước một cách lơ là, nông cạn, độc giả có thể có cảm tưởng rằng Đức Chúa Trời ở đây không giống như Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Đức Chúa Giê-su. Nhưng khi đọc Cựu Ước cách kỹ lưỡng, chúng ta thấy cùng một Đức Chúa Trời hay tha thứ, Đấng giúp dân sự trở nên giống như hình ảnh Ngài.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 552-556.

“Ít người nghĩ đến sự đau khổ mà tội lỗi gây ra cho Đấng Tạo Hóa của chúng ta. Cả thiên đàng rên siết vì sự thống khổ của Đức Chúa Giê-su. Nhưng sự thống khổ của Đức Chúa Giê-su không bắt đầu hay chấm dứt khi Chúa làm con người. Thập tự giá bày tỏ chúng ta thật mê muội không hiểu nỗi sự đau khổ do tội lỗi gây ra cho Đức Chúa Trời. Mỗi hành động tội lỗi, mỗi hành vi độc ác, mỗi sự thất bại của con người để đạt tới lý tưởng của Đức Chúa Trời đều làm cho Ngài buồn khổ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 263.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thập tự giá giúp chúng ta hiểu thế nào tội lỗi đã làm gì cho Đức Chúa Trời?
2. Xin đọc Đa-ni-ên 9:18, 19. Đa-ni-ên đã xin Đức Chúa Trời tha thứ dựa trên căn bản nào? Lời cầu nguyện của Đa-ni-ên có dựa trên căn bản nào khác với điều mà người ta cầu xin trong thời Tân Ước không? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.
3. Khi nói đến sự tha thứ nghĩa là phải có tội lỗi. Chúng ta cần sự tha thứ từ Đức Chúa Trời vì chúng ta làm những điều tội lỗi. Điều này dạy chúng ta gì về những sự lựa chọn giữa phải và trái?

SỰ THA THỨ VÀ SỰ ẪN NẪN

CHIỀU SA-BÁT

CÂU GỐC: “Hay là người khinh dể sự dư dật của lòng nhơn từ, nhịn nhục, khoan dung Ngài, mà không nhận biết lòng nhơn từ của Đức Chúa Trời đem người đến sự ănnăn sao?” (Rô-ma 2:4).

MỘT CÁI NHÃN DÁN PHÍA SAU CHIẾC XE HƠI có viết hai chữ duy nhất, “Ăn năn!” Chỉ hai chữ đó thôi cũng đủ để chứng tỏ người chủ chiếc xe là một Cơ Đốc nhân, vì ý tưởng về sự ănnăn có liên hệ chặt chẽ với Cơ Đốc giáo. Chữ đó không những nói lên đức tin của người chủ xe, mà còn là một hình thức để làm chứng.

Tuần này chúng ta sẽ không học về chữ *ăn năn* như một động từ, nhưng về *sự ănnăn* như một danh từ. Một Cơ Đốc nhân là người thường có sự ănnăn.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Tư tưởng ănnăn quan trọng thế nào đối với Cơ Đốc giáo? Sự ănnăn giúp chúng ta hiểu thế nào về việc được tha thứ? Thế nào sự hiểu biết về Thập tự giá giúp chúng ta ănnăn? Ăn năn thật là gì? Tại sao sự ănnăn liên quan đến một điều gì hơn là chỉ buồn rầu về hậu quả của tội lỗi? Tại sao nguy hiểm khi coi sự ănnăn như là một phần của sự được cứu bởi việc làm?

MỌI NGƯỜI ĐỀU ĂN NĂN

Xin đọc II Phi-e-rơ 3. Đoạn này nói về những “tai họa,” những kẻ gièm chê, giễu cợt, sự chậm trễ, và sự hủy diệt. Nhưng II Phi-e-rơ 3:9 nói gì khiến chúng ta có niềm hy vọng và sự an toàn? Câu này dạy chúng ta gì về tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với những người nhạo báng ý tưởng Chúa phục lâm?

Đức Chúa Trời muốn cả nhân loại được cứu. Nhưng Ngài tôn trọng sự tự do lựa chọn và ý muốn của chúng ta ngay cả khi những sự lựa chọn của chúng ta dẫn đến sự phạm tội và sự chết. II Phi-e-rơ 3:9 nói lên một bằng chứng hùng hồn về sự quan trọng của sự tự do lựa chọn và ý muốn.

Trong II Phi-e-rơ 3:9, chữ *ăn năn* đã phân biệt giữa người “chết” và người “sống.” Đức Chúa Trời không muốn một người nào chết mất. Đó là lý do tại sao Ngài mong muốn mọi người “đều ăn năn.” Điều này bày tỏ rõ ràng những người ăn năn sẽ không chết mất, trong khi đó những người không ăn năn sẽ chết mất. Sự ăn năn đem lại kết quả trường cửu.

Bạn hiểu gì về câu mọi người “đều ăn năn”? Khi học xong những bài trong tuần này, bạn hãy tự hỏi câu đó. Hãy nói lên sự khác biệt của những điều bạn học được trong tuần với câu trả lời của bạn hôm nay?

“ĐƯỢC THA THỨ”

Trách nhiệm đầu tiên của Cơ Đốc nhân là học để *được tha thứ*. Nếu không được tha thứ thì những việc lành và đức tin không có giá trị gì hơn những hình tượng mà dân Y-sơ-ra-ên thờ lạy trong khi họ nói là tin tưởng nơi Đức Chúa Trời cũng như chúng ta nói là thờ phượng Ngài. Làm thế nào chúng ta học để được tha thứ? Chúng ta học để được tha thứ khi chúng ta thú nhận mình không có công trạng gì để xứng đáng nhận lãnh ân điển của Đức Chúa Trời, và khi chúng ta hiểu được tội lỗi xấu xa thế nào. Chúng ta học để được tha thứ khi chúng ta hiểu tại sao chúng ta phải quỳ xuống trước mặt Đức Chúa Trời, không cậy sức riêng mình, nhưng vì chúng ta cần sự thương xót của Ngài. Chúng ta học để được tha thứ khi chúng ta thật lòng ăn năn tội lỗi mình chứ không phải chỉ ăn năn vì hậu quả của những tội lỗi đó. Chúng ta học để được tha thứ khi chúng ta học để biết ăn năn.

Xin đọc Ma-thi-ơ 9. (Xin cũng đọc Mác 2:17; Lu-ca 5:32). Đức Chúa Giê-su có ý gì khi Ngài phán rằng người công bình (thánh thiện) không cần sự ăn năn, nhưng kẻ có tội cần sự ăn năn? Tất cả chúng ta chẳng phải là những kẻ có tội sao (Rô-ma 3:23)?

Đức Chúa Giê-su kêu gọi tội nhân ăn năn vì những người công bình *đã ăn năn rồi*. Dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, những người công bình đã xưng tội, từ bỏ tội lỗi, và đầu phục Đức Chúa Trời. Bởi đức tin, họ đã nhận được sự công bình của Đức Chúa Giê-su ban cho họ như cửa riêng. Họ đã học để “được tha thứ”.

Bạn đã học để “được tha thứ” chưa? Nếu bạn đã học rồi thì bạn giải nghĩa thế nào về việc được tha thứ cho một người nào đó? Sự ăn năn dạy chúng ta thế nào về sự được tha thứ?

LÒNG NHÂN TỪ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Xin đọc Rô-ma 2:4. Vì tội lỗi của A-đam mà chúng ta bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời. Nếu sự phân rẽ này không được cất đi thì nó sẽ dẫn chúng ta đến sự chết đời đời (Rô-ma 5:12).

Đức Chúa Giê-su đã cất bỏ sự phân rẽ này nơi Thập tự giá bằng cách chết như con người vì tội lỗi chúng ta (Rô-ma 5:8-10; Ga-la-ti 3:13). Điều này nghĩa là *bất cứ* tội nào bạn đã phạm, sự hình phạt của Đức Chúa Trời dành cho những tội này đã được trả xong và sự công bình của Ngài đã được thỏa đáp bởi sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su. Sự chết của Đức Chúa Giê-su đã thỏa đáp cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đối với những tội đó (I Phi-e-rơ 2:24). Tuy vậy, bạn vẫn phải chịu đau khổ vì hậu quả của những tội đó. Nếu bởi đức tin và sự vâng lời, bạn đầu phục Đức Chúa Trời, thì mặc dù bạn phải đối diện sự phán xét cuối cùng, bạn sẽ không phải chịu hình phạt, vì Đức Chúa Giê-su đã chịu hình phạt thế cho bạn nơi Thập tự giá rồi (Rô-ma 14:10; Ê-sai 53; Rô-ma 3:25). Đây là giải pháp mà Đức Chúa Trời, bởi tình yêu thương của Ngài, đã ban cho như là cách duy nhất để tha thứ tội lỗi chúng ta (Giăng 3:16; II Cô-rinh-tô 5:19).

Bài học hôm nay có khiến bạn ghét tội lỗi và muốn được tha thứ chăng? Nếu bạn trả lời là có, thì bạn đã hiểu ý nghĩa câu này, “Lòng nhân từ của Đức Chúa Trời đem người đến sự ăn năn” (Rô-ma 2:4).

“SỰ BUỒN RẦU THEO Ý ĐỨC CHÚA TRỜI”

Xin đọc II Cô-rinh-tô 7:9, 10. Ở đây sứ đồ Phao-lô nói tới hai thứ buồn rầu. So sánh với I Phi-e-rơ 3:9 (trong bài học ngày thứ Nhất), có điều gì khác biệt giữa hai câu này?

“Buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời” dẫn đến sự ăn năn. “Buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời” là đau buồn vì chính tội lỗi đã phạm, chứ không phải chỉ đau buồn về những hậu quả của tội lỗi. Đức Chúa Giê-su không chết để cứu chúng ta khỏi những kết quả của tội lỗi, vì tội lỗi nghiêm trọng hơn những hậu quả của nó.

“Buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời” có thể bao gồm sự đau buồn về những kết quả của tội lỗi. Nhưng nó cũng gồm cả sự đau buồn vì biết tội lỗi là nghiêm trọng thế nào đối với Đức Chúa Trời và các loài thọ tạo của Ngài. Chỉ khi nào chúng ta hiểu tội lỗi xấu xa dường nào thì lúc đó chúng ta mới đau buồn đủ để muốn tội lỗi được cất bỏ khỏi đời sống chúng ta. Muốn tội lỗi được cất bỏ khỏi đời sống chúng ta là “Buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời.”

Nếu chúng ta có thể chỉ tránh những kết quả của tội lỗi, hay không thật sự đau buồn vì tội lỗi, thì chúng ta sẽ không cố gắng để tránh tội lỗi. Tư tưởng này giúp chúng ta hiểu ý nghĩa của sự ăn năn thật như thế nào?

SỰ ẪN NẪN KHÔNG LÀM ĐIỀU GÌ?

Sự ănnăn đến từ đâu? Công vụ các Sứ đồ 5:31; II Ti-mô-thê 2:25, 26.

Sự ănnăn cần thiết cho sự tha thứ. Nhưng chúng ta không được tha thứ vì chúng ta ănnăn. Sự tha thứ chỉ đến bởi những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta trên Thập tự giá. Sự ănnăn, giống như đức tin (Ê-phê-sô 2:8, 9), là sự ban cho của Đức Chúa Trời để chúng ta nhận được lời hứa về sự tha thứ.

Chúng ta đừng để sự ănnăn trở thành sự cứu rỗi bởi việc làm. Đau buồn vì tội lỗi và ước ao xa lánh tội lỗi thì cũng chưa đủ để giải quyết nan đề tội lỗi và sự tha thứ.

Sự ănnăn thật theo tiếng Hy Lạp là metanoia. Metanoia nghĩa là “thay lòng đổi dạ.” Tư tưởng này giúp chúng ta hiểu sự ănnăn còn liên quan đến gì?

Sự ănnăn là một món quà từ Đức Chúa Trời. Cũng giống như tất cả các món quà khác, chúng ta phải chấp nhận món quà của sự ănnăn. Có vài lý do nào khiến người ta từ chối món quà này? Có thể nào bạn thấy mình từ chối sự ănnăn chăng? Nếu có, thì Rô-ma 2:4 giúp bạn thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, “A Knowledge of God,” *Steps to Christ*, tr. 85-91.

“Khi thấy tội lỗi mình kinh khủng thế nào và mình là một tội nhân xấu xa thế nào, thì bạn đừng ngã lòng! Đức Chúa Giê-su đến để cứu những kẻ có tội. Chỉ một mình Đức Chúa Giê-su có thể đem chúng ta trở về cùng Đức Chúa Trời (II Cô-rinh-tô 5:19). Tình yêu thương tha thiết của Đức Chúa Giê-su đang thu hút lòng của những đứa con tội lỗi yếu đuối của Ngài. Không có cha mẹ nào trên thế gian có thể kiên nhẫn, nhịn nhục đối với tội lỗi của con cái họ như Đức Chúa Trời nhịn nhục đối với những người mà Ngài đang tìm kiếm để cứu chuộc.” – Phỏng trích *Steps to Christ*, tr. 35.

“Có nhiều người không hiểu sự ănnăn thật là gì. Hàng ngàn người buồn rầu vì họ đã phạm tội. Họ thay đổi hành động vì sợ rằng họ sẽ bị đau khổ về việc làm sai quấy của mình. Nhưng lòng họ không hề thay đổi. Họ chỉ buồn rầu vì phải đau khổ, nhưng không buồn rầu vì tội lỗi mình. Như Ê-sau bày tỏ sự đau buồn giả dối khi thấy mình bị vĩnh viễn mất quyền trưởng nam.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Conflict and Courage*, tr. 63.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao không bao giờ có thể có sự ănnăn mà không buồn rầu? Sa-tan đã cố gắng thế nào để khiến chúng ta có sự buồn rầu giả dối? Tại sao hẳn cố gắng để khiến chúng ta có sự buồn rầu giả dối?
2. Sự ănnăn có liên quan đến mặc cảm tội lỗi. Nhưng có mặc cảm tội lỗi nào chúng ta không cảm thấy nữa sau khi chúng ta ănnăn?
3. Sự ănnăn không đem lại sự cứu rỗi. Vậy Công vụ các Sứ đồ 26:20 có ý nghĩa gì khi nói rằng chúng ta nên “làm công việc xứng đáng với sự ănnăn.”

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU THA THỨ THỂ NÀO?

CÂU GỐC: “Ta cũng không định tội người; hãy đi, đừng phạm tội nữa” (Giăng 8:11).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ THỂ CÔNG BẰNG và cùng một lúc, có thể tha thứ tội lỗi chúng ta chỉ nhờ Thập tự giá. Đây là một phép lạ, vì sự công bằng đòi hỏi bạn bị hình phạt như bạn đáng bị, và sự tha thứ ban cho bạn những gì bạn không xứng đáng. Công bằng và sự tha thứ rất xa cách nhau, bạn chỉ có thể có điều này hay điều kia, nhưng không thể có cả hai. Nhưng qua Đức Chúa Giê-su, Đức Chúa Trời có thể có cả sự công bằng và sự tha thứ nhờ những điều Đức Chúa Giê-su đã làm nơi Thập tự giá.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về sự tha thứ, nhưng không về sự công bằng. Chúng ta sẽ học về sự tha thứ mà Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ khi Ngài sống trên thế gian.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Đức Chúa Giê-su chữa lành cho người bị bại vì lý do chính nào? Chuyện này dạy gì về sự liên hệ giữa sự tha thứ và sự chữa lành? Sự tha thứ có liên hệ gì tới giá trị của con người? Chúng ta học được gì từ những câu chuyện khác về việc Đức Chúa Giê-su tha thứ cho Phi-e-rơ? Tại sao Đức Chúa Giê-su tha thứ cho người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội tà dâm? Lời cầu nguyện của Đức Chúa Giê-su cho những người đóng đinh Ngài có được chấp nhận chăng?

THA THỨ NGƯỜI ĐAU BẠI

Tại sao người ta đem người đau bại đến cùng Đức Chúa Giê-su? Mác 2:1-5.

Sự kiện này có ý nghĩa gì: Đức Chúa Giê-su tha tội cho người đau bại trước, sau đó Ngài mới chữa lành cho người? Có phải sự tha thứ luôn luôn đi trước sự chữa lành chăng? Hay là sự chữa lành nên đi trước? Sự chữa lành và sự tha thứ có liên hệ gì với nhau chăng?

Đức Chúa Giê-su làm việc lành khi chữa bệnh cho người ta. Ngày nay Ngài cũng chữa bệnh cho loài người. Nhưng nếu không có sự tha thứ và niềm hy vọng được sống đời đời đến từ sự tha thứ của Ngài, thì sự chữa lành chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn. Điều này không giải quyết vấn đề lớn lao nhất. Vấn đề lớn nhất của chúng ta là tội lỗi.

Đức Chúa Giê-su chữa bệnh và an ủi người ta để chỉ cho họ về Ngài là Đấng gánh tội lỗi họ và Đức Chúa Trời, Đấng tha tội cho họ.

Xin đọc Mác 2:6-11, rồi trả lời những câu hỏi sau đây: 1. Chữa lành cho người đau bại có phải là mục tiêu quan trọng nhất của Đức Chúa Giê-su chăng? Xin giải nghĩa. 2. Đức Chúa Giê-su muốn hướng dẫn những người chứng kiến việc xảy ra cho người đau bại đi đâu? 3. Ellen G. White viết, “Đức Chúa Giê-su làm phép lạ này để bày tỏ Ngài có quyền tha tội.” – Phỏng trích The Desire of Ages, tr. 267. Tại sao Đức Chúa Giê-su muốn người ta biết Ngài có quyền tha tội?

SỰ THA THỨ VÀ GIÁ TRỊ CON NGƯỜI – PHẦN 1.

Trong các tác giả của bốn sách Phúc Âm, Lu-ca chú ý nhất đến cách Đức Chúa Giê-su làm việc với những người có mặc cảm rằng giá trị của mình rất thấp đến nỗi họ tự ghét mình. Các nhà lãnh đạo Do Thái từ bỏ những người này. Vì thế họ càng cảm thấy không có giá trị gì cả. Si-môn Phi-e-rơ, người đánh cá, là một trong những người này.

Xin đọc Lu-ca 5:1-11. Xin chú ý đến câu 8. Phi-e-rơ nói cùng Đức Chúa Giê-su, “Lạy Chúa, xin ra khỏi tôi, vì tôi là người có tội” (Lu-ca 5:8). Nhưng chúng ta có muốn Đức Chúa Giê-su lìa khỏi chúng ta vì chúng ta là người có tội không? Những lời này cho chúng ta thấy gì về sự Phi-e-rơ hiểu biết sự mạng của Chúa? (So sánh Phi-e-rơ ở đây với Phi-e-rơ, người viết I Phi-e-rơ 1:18, 19).

Khi Phi-e-rơ thú nhận mình là người có tội, Đức Chúa Giê-su không nói gì về việc tha tội cho ông. Thay vào đó, Ngài phán cùng Phi-e-rơ về công việc Ngài dự tính cho ông. Có lẽ Đức Chúa Giê-su biết về mặc cảm của Phi-e-rơ là thấy mình không có giá trị gì. Vì vậy, Ngài phán cùng Phi-e-rơ về công việc này. Điều này giúp Phi-e-rơ hiểu rằng dù ông là con người tội lỗi, Chúa cũng chấp nhận và tin tưởng nơi ông.

Nhận được sự tha thứ từ Đức Chúa Trời giúp chúng ta cảm thấy tự trọng vì chúng ta là con cái của Ngài, và nhờ ân điển Ngài, chúng ta cảm thấy vui mừng để biết mình là ai.

Làm thế nào để có sự quân bình giữa việc biết mình là tội nhân cần ân điển của Chúa và biết mình cũng có giá trị?

SỰ THA THỨ VÀ GIÁ TRỊ CON NGƯỜI – PHẦN 2.

Xin lưu ý sự Phi-e-rơ thay đổi từ Lu-ca 5:8 tới Lu-ca 22:33. Điều gì đã đem lại sự thay đổi lớn như vậy? Trong hai trường hợp này, trường hợp nào Phi-e-rơ có đời sống thuộc linh cao hơn? Tại sao?

Chúng ta biết rõ Phi-e-rơ cảm thấy rất hổ thẹn vì đã chối Chúa sau khi ông đã kiêu hãnh tuyên bố là ông sẽ trung thành với Ngài (Lu-ca 22:55-62). Đức Chúa Giê-su đã tha thứ Phi-e-rơ. Nhưng điều rất hay là cách Đức Chúa Giê-su bày tỏ sự tha thứ cho Phi-e-rơ.

Xin đọc câu chuyện này trong Giăng 21:1-17. Rồi trả lời những câu hỏi sau đây:

Bằng cách nào chuyện này (Giăng 21:1-17) giống chuyện đánh cá khi Đức Chúa Giê-su mới kêu gọi Phi-e-rơ lần đầu (Lu-ca 5:1-11)? Chuyện này khác với chuyện đó thế nào?

Lưới được rất nhiều cá tượng trưng cho gì (Lu-ca 5:6)?

Phi-e-rơ làm gì khi ông nghe nói Đức Chúa Giê-su, Đấng đã sống lại, đang đứng trên bờ? Phi-e-rơ, mặc dù đã chối Chúa, có hành động như một người sợ gặp Ngài chăng? Lý do thái độ của Phi-e-rơ là gì?

Chúa Giê-su phán cùng Phi-e-rơ ba lần là hãy chăn chiên của Ngài. Thế nào lời Ngài phán bày tỏ Ngài đã tha thứ cho ông?

Mặc dù Đức Chúa Giê-su đã tha thứ cho Phi-e-rơ tội chối Chúa, tại sao Ngài lại giao cho Phi-e-rơ một trọng trách như vậy? Phi-e-rơ đã được tha thứ. Nhưng có thể không nên giao cho ông một trọng trách nào trong công việc của hội thánh vì ông đã chối Chúa chăng? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

NGƯỜI ĐÀN BÀ BỊ BẮT VỀ TỘI TÀ DÂM

Xin đọc Giăng 8:1-11. Làm sao người đàn bà bị bắt phạm tội tà dâm mà người đàn ông không bị bắt? Người đàn ông đâu rồi? Luật Do Thái đòi hỏi rất khắt khe bằng chứng về tội ngoại tình đến nỗi gần như người ta phải đặt bẫy mới bắt được. Bà Ellen G. White viết về những người Pha-ri-si đã tố cáo người đàn bà này với Đức Chúa Giê-su là “chính họ đã cám dỗ bà này phạm tội đó để họ có thể thử Ngài.” – Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 461.

Xin chú ý trong câu 11 là Đức Chúa Giê-su đã tha thứ cho người đàn bà một cách mau chóng và trọn vẹn. Bà ta đã làm gì để xứng đáng nhận lãnh sự tha thứ hoàn toàn cho tội lỗi của mình?

Xin lưu ý là những lời của Đức Chúa Giê-su phán với bà không kết thúc với sự tha thứ. Sự tha thứ đi trước. *Sau đó* Ngài mời gọi bà vâng lời. Đời sống Cơ Đốc nhân cũng theo tiêu chuẩn đó. Trước hết, Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi chúng ta vì lòng nhân từ của Ngài. Và kết quả của sự tha thứ là Ngài ban cho chúng ta lý do và quyền lực để vâng lời Ngài.

Tại sao sự tha thứ phải đi trước những việc lành?

LẠY CHA, XIN THA CHO HỌ

Xin đọc Lu-ca 23. Sau đó xin trả lời những câu hỏi này:

1) Đức Chúa Cha có đáp lời cầu nguyện của Đức Chúa Giê-su chăng? 1 Giăng 1:9; Rô-ma 3:28; 8:1.

---

2) Đức Chúa Giê-su cầu xin Đức Chúa Cha tha tội cho dân chúng vì họ không biết điều họ làm. Điều này có nói lên việc không hiểu tội lỗi của chúng ta như một sự bào chữa cho tội lỗi chăng?

---

3) Khi cầu xin Đức Chúa Cha tha cho những người đóng đinh Ngài thì Đức Chúa Giê-su đã chấp nhận địa vị gì? Thế nào lời cầu xin của Ngài giúp chúng ta hiểu Ngài làm gì cho chúng ta trong địa vị đó? Rô-ma 8:34; 1 Giăng 2:1; Hê-bơ-rơ 8:1.

Chúng ta không thể hiểu sự bất công kinh khủng Đức Chúa Giê-su phải trải qua. Nếu người nào có quyền nổi giận với dân chúng, thì Đức Chúa Giê-su chắc chắn có quyền đó. Nếu người nào có quyền xin Đức Chúa Trời trả thù họ, thì Đức Chúa Giê-su chắc chắn có quyền đó. Nhưng Ngài đã cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho họ! Đây là điều chúng ta không thể hiểu nổi!

Bạn có thể dùng câu chuyện này thế nào để giúp một người lo sợ rằng tội lỗi mình quá xấu xa không thể tha thứ được?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Một số trong những người đóng đinh Đức Chúa Giê-su về sau ý thức được tội mình, họ ăn năn và trở nên Cơ Đốc nhân. Nhưng một số khác không ăn năn, như vậy họ đã khiến Đức Chúa Trời không thể đáp lời cầu xin của Đức Chúa Giê-su. Mục đích của Đức Chúa Trời đã được làm trọn. Đức Chúa Giê-su đã được quyền để làm Đấng Cầu thay cho chúng ta trước mặt Đức Chúa Cha.

“Lời cầu xin của Đức Chúa Giê-su cho kẻ thù của Ngài đã vang dội khắp thế gian. Lời cầu xin này bao gồm tất cả tội nhân đã sống hay sẽ sống, từ thuở tạo thế cho đến ngày tận thế. Tội đóng đinh Con Đức Chúa Trời đổ trên đầu tất cả mọi người. Nhưng sự tha thứ cũng được ban cho tất cả mọi người cách nhưng không. ‘Hễ ai muốn’ sẽ được hòa thuận với Đức Chúa Trời và nhận được sự sống đời đời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 745.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chúng ta hiểu thế nào tư tưởng trên đây, “Tội đóng đinh Con Đức Chúa Trời đổ trên đầu tất cả mọi người”?
2. Chúng ta hiểu thế nào tư tưởng trên đây, “Sự tha thứ được ban cho tất cả mọi người cách nhưng không.” Xin để ý bà White không viết rằng tất cả mọi người đều được tha thứ, nhưng sự tha thứ *được ban cho* tất cả mọi người. Có sự khác biệt nào giữa hai tư tưởng này?
3. Lời cầu nguyện của Đức Chúa Giê-su cho những người đóng đinh Ngài giúp chúng ta hiểu Rô-ma 12:19 thế nào?
4. Ga-la-ti 2:7-14 nói cho chúng ta gì về việc Phi-e-rơ cần sự tha thứ một lần nữa?

SỰ THA THỨ VÀ TỘI LỖI

CÂU GỐC: “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (I Giăng 1:9).

CHIỀU SA-BÁT

TRONG VỞ KỊCH MACBETH CỦA SHAKESPEAR, phu nhân Macbeth có liên can đến một vụ sát nhân. Một đêm nọ, bà đi dạo chung quanh lâu đài, thì thầm và xoa hai tay vào nhau như đang rửa tay. Cùng trong cảnh đó, phu nhân Macbeth kêu lên, “Tay này vẫn còn vương mùi máu: tất cả nước hoa của Ả-rập cũng không làm cho bàn tay nhỏ bé này thơm tho lại được. Ôi! ôi, ôi!”

Phu nhân Macbeth có một điều gì trong lòng mà bà không hiểu được – đó là lương tâm bắt đầu cắn rứt vì bà đã phạm tội sát nhân.

Dĩ nhiên, phu nhân Macbeth không phải người duy nhất. Tất cả chúng ta đều có tội. Bài học tuần này sẽ giúp chúng ta tìm câu trả lời cho vấn đề tội lỗi.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Ai là người có tội? Chúng ta xấu xa thế nào? Tại sao chúng ta đau khổ vì tội lỗi? Đức Chúa Trời nghiêm khắc thế nào khi Ngài mong muốn chúng ta sống một cuộc đời công bình (thánh thiện)? Phương thuốc duy nhất cho tội lỗi là gì? Tội lỗi và sự tha thứ liên quan với nhau thế nào?

VẤN ĐỀ TỘI LỖI

Sứ đồ Phao-lô nói gì trong Rô-ma 3:9-18 về vấn đề tội lỗi?

Một người có thể tranh luận rằng những lời của Phao-lô quá nặng. *Chẳng có một người công bình nào hết? Chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời ư?* Dù sao, cũng có một số người làm điều lành. Một số người cố gắng tìm biết Đức Chúa Trời và lẽ thật của Ngài. Có lẽ Phao-lô chỉ hình dung tình trạng chung của cả nhân loại khi không có quyền lực và sự hiện diện của Đức Chúa Trời trên thế gian. Người ta làm điều lành vì Đức Chúa Trời hành động trong lòng họ. Họ tìm kiếm Ngài vì Đức Thánh Linh cảm động lòng họ. Nhưng không có Đức Chúa Trời giúp đỡ, tất cả chúng ta đều giống như những người mà Phao-lô miêu tả trong Rô-ma.

Bạn trả lời thế nào cho những người tranh luận chống lại tư tưởng của Cơ Đốc giáo rằng nhân loại là xấu xa? Có thể cách hay nhất là giúp họ hiểu được định nghĩa của tội lỗi. Là Cơ Đốc nhân, bạn định nghĩa tội lỗi thế nào?

MẶC CẢM TỘI LỖI

Bài học hôm qua nói rằng mọi người đều phạm tội. Vì thế chúng ta có nên ngạc nhiên khi nhân loại đau khổ vì tội lỗi, hay cả thế gian đều có mặc cảm tội lỗi? Xin đọc Rô-ma 3:19.

Bạn đã làm gì trong tuần qua khiến bạn có mặc cảm tội lỗi? Những điều này có giống nhau không? Thí dụ, tất cả những việc này có vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời hay làm tổn thương đến người bạn yêu mến chẳng? Bạn học được gì từ việc tự kiểm điểm này?

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta cảm thấy tội lỗi hơn vì chúng ta có những tiêu chuẩn cao hơn. Nếu so sánh mình với những người khác, bạn có thể cảm thấy mình không đến nỗi tệ lắm, vì hầu hết chúng ta có thể thấy những người khác làm những điều “tệ hơn” chúng ta nữa. Nhưng là Cơ Đốc nhân, chúng ta chỉ có Một Gương Mẫu – đó là Đức Chúa Giê-su.

Phi-líp 2:5 và I Giăng 2:6 dạy chúng ta làm gì?

Kinh Thánh nêu lên những tiêu chuẩn cao để chúng ta theo như: Hãy yêu kẻ thù mình, đừng động lòng ham muốn, hãy hy sinh tất cả, vác thập tự giá mình mỗi ngày, giúp đỡ tha nhân, hãy hướng lòng mình về Đức Chúa Giê-su. Chúng ta biết Đức Chúa Trời đã hứa ban cho chúng ta quyền lực để làm những điều này. Nhưng thỉnh thoảng chúng ta không làm theo. Vì thế chúng ta có mặc cảm tội lỗi.

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta có thể làm cách nào để Đức Chúa Trời biến mặc cảm tội lỗi thành điều tốt trong cuộc đời chúng ta?

CÂU TRẢ LỜI CỦA THẬP TỰ GIÁ

Trong Rô-ma 5:12, Phao-lô nói rằng mọi người đều phạm tội. Nhưng trong II Cô-rinh-tô 5:19, ông nói tất cả mọi tội nhân có thể là bạn của ông qua Đức Chúa Giê-su.

Phần nào trong II Cô-rinh-tô 5:19 giải nghĩa chúng ta có thể hòa thuận lại với Đức Chúa Trời? Phần đó có ý nghĩa gì?

Chúng ta có mặc cảm tội lỗi vì những tội của mình. Nhưng Đức Chúa Trời không kể những tội này nữa vì Đức Chúa Giê-su đã chết cho chúng ta. Tội lỗi càng sâu rộng bao nhiêu thì sự tha thứ của Đức Chúa Trời càng sâu rộng bấy nhiêu. Mọi người đều có tội. Nhưng nhờ Đức Chúa Giê-su và sự hy sinh của Ngài trên Thập tự giá, tất cả chúng ta được tha thứ nếu chúng ta chấp nhận Ngài.

“Loài người đã phạm tội. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã gánh lấy tội lỗi của họ. Đức Chúa Giê-su đã kéo loài người ra khỏi đám lửa hừng. Với nhân tính, Ngài đã liên kết với nhân loại. Nhưng với thần tính, Ngài là một với Đức Chúa Trời hằng sống. Ngài sẵn sàng giúp đỡ những linh hồn chết mất.” – Phỏng trích Ellen G. White, Christ’s Object Lessons, tr. 169. Đức Chúa Giê-su chấp nhận và gánh lấy tội lỗi chúng ta giúp chúng ta thế nào trong việc đối phó với tội lỗi trong cuộc đời mình?

CÂU TRẢ LỜI CỦA TÌNH THƯƠNG

Vì mặc cảm tội lỗi, nhiều người giống như những thùng nước nóng sẵn sàng bùng nổ. Trong nhiều năm qua, họ đã đè nén mặc cảm tội lỗi nên chúng đã biến thành sự giận dữ và phản nghịch.

Câu chuyện của Ca-in nói lên điều này. Xin để ý là Ca-in (1) trở nên giận dữ và giết em mình, (2) cảm thấy tội lỗi vì đã giết em, (3) đối phó với mặc cảm tội lỗi bằng cách chống lại Đức Chúa Trời vì Ngài phán hấn phải chịu trách nhiệm về hành động của hấn (Sáng thế Ký 4:16). Những nguyên tắc này thường được lặp lại trong lịch sử.

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta được kêu gọi phải sống theo tiêu chuẩn cao nhất (Ma-thi-ơ 5:48). Nhưng để đạt đến tiêu chuẩn này, chúng ta phải hiểu rằng nền tảng của sự cứu rỗi là chỉ nhờ cậy nơi Đức Chúa Giê-su. Không những Ngài đã đạt được tiêu chuẩn này cho chúng ta, Ngài còn ban cho chúng ta sự thành đạt của Ngài thay vào những thất bại của chúng ta. Vì không hiểu điều căn bản này, nhiều người cảm thấy tội lỗi và giận dữ khi họ thất bại. Họ có thể rời bỏ hội thánh để đạt được sự bình an nội tâm.

Tiêu chuẩn cao rất cần thiết khi phúc âm là trọng tâm của những tiêu chuẩn này. Nhưng nếu không có lòng yêu mến Đức Chúa Giê-su làm nền tảng cho những tiêu chuẩn cao, chúng ta sẽ trở nên thất vọng và phản nghịch.

Nguyên tắc nào trong I Giăng 4:7-10 có thể giúp chúng ta đối xử với những người đang đau khổ vì mặc cảm tội lỗi? Bằng cách nào Thập tự giá bày tỏ cho chúng ta thấy sự tha thứ quan trọng đối với tình yêu thương?

HÒA THUẬN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

**Điều gì đã xảy ra khiến chúng ta hòa thuận với Đức Chúa Trời?
Rô-ma 5:1. Tội lỗi và sự tha thứ đi đôi thế nào với sự hòa thuận cùng
Đức Chúa Trời? Xin đọc Rô-ma 5:8 và I Giăng 1:7.**

Chắc chắn là Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi chúng ta, ngay cả những tội nặng nhất. Đây là một điều mâu nhiệm quá sâu xa khiến chúng ta không hiểu nổi. Vì Ngài đã tha tội cho chúng ta, đã gánh mặc cảm tội lỗi tại Thập tự giá, nên chúng ta có thể tha thứ cho mình và không phải sống dưới gánh nặng của mặc cảm tội lỗi.

Nhưng chúng ta vẫn còn những câu hỏi khó. Thí dụ, bạn sẽ nói gì với một người khi con họ bị giết? Kẻ sát nhân bị tù, nhưng vì đã xưng tội, ăn năn, buồn rầu, bây giờ kẻ sát nhân tuyên bố là “được hòa thuận với Đức Chúa Trời.” Bây giờ người này không còn có mặc cảm tội lỗi nữa, có đúng không? Bạn có thể đến với cha mẹ của nạn nhân và nói với họ *cách vui mừng* là kẻ giết con họ bây giờ được hoàn hảo trước mặt Đức Chúa Trời và có sự bình an nội tâm? Bạn có thể giải nghĩa thế nào với cha mẹ hay bất cứ ai để họ thấy điều này hợp lý?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Là một với chúng ta, Đức Chúa Giê-su phải chấp nhận gánh nặng tội lỗi của chúng ta và sự rửa sả. Đấng Vô Tội (Giê-su) phải cảm nhận sự nhục nhã của tội lỗi. Vua Hòa Bình (Giê-su) phải sống với sự rắc rối. Lẽ thật (Giê-su) phải gần gũi với sự giả dối. Sự trong sạch (Giê-su) phải đối phó với tội lỗi. Mỗi tội, mỗi vấn đề, mỗi sự ham muốn vi phạm luật pháp đều làm Đức Chúa Giê-su đau khổ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 111.

“Đức Chúa Trời đang chờ đợi để ban ơn phước tha thứ, ân xá tội lỗi, và sự công bình (thánh thiện) cho tất cả những ai tin nhận tình yêu thương của Ngài và chấp nhận sự cứu rỗi. Đức Chúa Giê-su sẵn sàng để phán với tội nhân đang ăn năn, ‘Con hãy nhìn xem, ta đã bỏ sự gian ác khỏi con, và ta sẽ mặc áo đẹp cho con (Xa-cha-ri 3:4).’ Huyết của Đức Chúa Giê-su là lời biện hộ cho tội nhân. Huyết này ‘làm sạch mọi tội chúng ta’ (I Giăng 1:7).” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies to Ministers*, tr. 517.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn nói gì với một người khi người ấy nói, “Thập tự giá khiến tôi càng cảm thấy tội lỗi hơn. Tôi thấy tình yêu của Chúa dành cho tôi tại đó, nhưng tôi vẫn cứ phạm tội?”
2. Đức Chúa Giê-su đau khổ vì mặc cảm tội lỗi của chúng ta, điều này nghĩa là gì? Điều này có công bằng chăng? Điều này có cần sự công bằng chăng?
3. Juvenal, một thi sĩ La Mã, đã viết, “Không một tội nhân nào được trắng án trước tòa án lương tâm của họ.” Làm thế nào Thập tự giá sửa đổi được tư tưởng này?
4. Một Cơ Đốc nhân không còn thấy mặc cảm tội lỗi về những hành động xấu xa, ngay cả khi những hành động này được tha thứ, như vậy có đúng không? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

SỰ THA THỨ VÀ HỘI THÁNH

CÂU GỐC: “Hỡi anh em, ví bằng có người nào tình cờ phạm lỗi gì, anh em là kẻ có Đức Thánh Linh, hãy lấy lòng mềm mại mà sửa họ lại; chính mình anh em lại phải giữ, e cũng bị đổ dành chăng. Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy anh em sẽ làm trọn luật pháp của Đấng Christ” (Ga-la-ti 6:1, 2).

CHIỀU SA-BÁT

PHILIP YANCEY BẮT ĐẦU quyển sách *Ân Điển Có Gì Diệu Kỳ Chẳng?* với câu chuyện thật về một người ky nữ; cô bắt đưa con gái hai tuổi của mình phải bán thân để cô lấy tiền mua ma túy. Một người cố gắng giúp cô hỏi có bao giờ cô nghĩ đến việc đi nhà thờ không.

Cô trả lời, “Nhà thờ! . . . Tại sao tôi lại muốn đi nhà thờ? Tôi đã cảm thấy khổ sở lắm rồi. Nhà thờ chỉ làm tôi cảm thấy khổ hơn nữa thôi.” (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1997), tr. 11; phỏng trích.

Hội thánh của bạn sẽ đối xử với người đàn bà này thế nào?

Tuần này, chúng ta sẽ học về câu hỏi rất quan trọng là hội thánh và sự tha thứ.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Sứ đồ Phao-lô thấy thế nào về nhu cầu cần có kỷ luật trong hội thánh địa phương? Phao-lô đặt quân bình thế nào giữa nhu cầu đó với sự thương xót? Điều gì cho hội thánh có quyền khiển trách thuộc viên?

TỘI LỖI TRONG HỘI THÁNH – PHẦN 1

Xin đọc I Cô-rinh-tô 5:1. Phao-lô nói, “Có tin đồn ra khắp nơi” rằng có sự dâm loạn trong hội thánh.

Một người kia phạm tội tà dâm với vợ của cha tức là *mẹ kế* mình (Lê-vi Ký 20:11). Đoạn này không nói rõ chi tiết về sự liên hệ hiện tại của người đàn bà với những người trong gia đình người cha. Nhưng Phao-lô thấy ghê tởm sự liên hệ này. Ông nói rằng hành động này không thể chấp nhận được ngay cả trong vòng người ngoại.

Phao-lô còn nói gì với hội thánh Cô-rinh-tô? I Cô-rinh-tô 5:2. Ở đây, ông nói cách nào về một nan đề còn lớn hơn là người thuộc viên tội lỗi này?

I Cô-rinh-tô 5 không giải nghĩa rõ lý do về thái độ của hội thánh đối với tội này. Điều chúng ta biết là sự cảm nhận của Phao-lô không những về hành động này nhưng còn về thái độ của hội thánh đối với tội này.

Hãy áp dụng trường hợp này vào hội thánh của bạn? Những lý do nào bạn thấy hội thánh dùng để hành động không thích hợp trong trường hợp rõ ràng như vậy?

TỘI LỖI TRONG HỘI THÁNH – PHẦN 2

Xin đọc lại I Cô-rinh-tô 5:1-3. Sứ đồ Phao-lô nói phải làm gì đối với những thuộc viên có mối tương giao tội lỗi và hổ thẹn? I Cô-rinh-tô 5:5. Họ đã hành động nhân danh ai, và tại sao? Ê-phê-sô 5:24. Họ đã hủy hoại tên của ai bằng những hành động của họ? Phao-lô đã cố gắng làm gì cho người phạm điều này?

Phao-lô nói đến việc dứt phép thông công người ấy. Ông cũng nói đến việc phải phó người ấy cho quỷ Sa-tan? Các nhà nghiên cứu Kinh Thánh đồng ý rằng Phao-lô dường như nói rằng người này đã tự phân rẽ ra khỏi Chúa. Như vậy hội thánh nên chấp nhận sự lựa chọn của ông ta là xóa tên ông ta khỏi hội thánh. Nhưng Phao-lô không muốn hội thánh bỏ ông ta. Việc giao phó một tội nhân cho Sa-tan cũng xảy ra trong I Ti-mô-thê 1:20. Tư tưởng “hủy hoại phần thể xác” (I Cô-rinh-tô 5:5) có thể giải nghĩa là sau khi người ấy đã bị quở trách, ông ta sẽ từ bỏ làm điều tội lỗi. Sau đó ông ta sẽ được cứu “trong ngày Đức Chúa Giê-su” (I Cô-rinh-tô 5:5). Việc dứt phép thông công không phải chỉ là sự trừng phạt nhưng là một hành động giúp người có tội ăn năn và gia nhập lại hội thánh.

Bạn thấy có sự tương đồng nào trong I Ti-mô-thê 1:20 với điều sứ đồ Phao-lô dạy trong I Cô-rinh-tô 5:5?

“BÀY TỎ LÒNG YÊU THƯƠNG CỦA BẠN” – PHẦN 1

Xin đọc II Cô-rinh-tô 2:1-11. Một số học giả tin rằng người được nói đến trong những câu này cũng là người đã có sự tương giao tội lỗi với vợ của cha mình (I Cô-rinh-tô 5, bài học ngày thứ Nhất, thứ Hai, và thứ Ba).

Phao-lô đã dùng những lời nào để miêu tả thái độ của hội thánh đối với người này? II Cô-rinh-tô 2:7-10.

Phao-lô nói rằng khi người nào đã phạm tội tỏ tương, nhưng đã ăn năn, thì hội thánh cũng nên công khai tuyên bố rằng người đó đã được tha thứ và được tiếp nhận lại làm thuộc viên hội thánh. Ân điển của Đức Chúa Trời ban cho khi chúng ta ăn năn thì cần được bày tỏ ra bởi những người đại diện cho Đức Chúa Giê-su, tức là hội thánh Ngài.

Phao-lô cảm nhận thật mạnh mẽ về điều này nên trong II Cô-rinh-tô 2:11, nên sứ đồ khuyên hội thánh không nên đối xử tệ bạc với người này khiến ông ta phải rơi vào những lưới bẫy của Sa-tan. Sa-tan dùng những lưới bẫy nào? Gióp 1:9-12; Xa-cha-ri 3:1, 2; Khải huyền 12:10.

II Cô-rinh-tô 2:1-11 và I Cô-rinh-tô 5 dạy chúng ta gì về kỷ luật của hội thánh?

“BÀY TỎ LÒNG YÊU THƯƠNG CỦA BẠN” – PHẦN 2

Xin ôn lại I Cô-rinh-tô 5 và II Cô-rinh-tô 2:1-11. Trong II Cô-rinh-tô 2:7, Phao-lô dạy hội thánh bày tỏ (xác nhận) lòng yêu thương đối với người phạm tội đã bị quở trách.

“Chữ *xác nhận* là một danh từ pháp lý dùng cho một tờ hợp đồng. Trong II Cô-rinh-tô 2:7, xác nhận nghĩa là thông qua (chấp nhận) hay xác nhận bằng sự đồng ý hay bỏ phiếu của hội thánh (xin đọc Ma-thi-ơ 18:18). Là một đoàn thể, hội thánh nên bỏ hành động chống đối trước đây và phục hồi ông ta trong sự thông công. Ông ta cần biết rằng ông được cả hội thánh hỗ trợ. Theo cách này, người ta không nên thắc mắc về địa vị của ông ta đối với hội thánh trong tương lai.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 838.

Mỗi thuộc viên hội thánh có thể làm gì để giúp người này cảm thấy được thật sự yêu thương và chấp nhận? Có những thí dụ nào trong Kinh Thánh giúp chúng ta biết phải làm gì?

Tội lỗi đã khiến tất cả chúng ta trở nên yếu đuối. Tất cả chúng ta đều cần ân điển của Đức Chúa Trời. Nhưng chúng ta cũng nên sẵn sàng ban bố ân điển này cách nhưng không cho những người phạm tội. Xin nhớ rằng chúng ta không thể mua được ân điển. Ân điển là một điều Chúa ban cho những người không xứng đáng nhận lãnh.

Có khi nào một người không được ban cho ân điển mà Phao-lô nói trong II Cô-rinh-tô 2:7, 8 chẳng? Ai là người làm công việc phán đoán này?

KỶ LUẬT TRONG HỘI THÁNH

Đức Chúa Giê-su đã thiết lập hội thánh trên thế gian và ban quyền lực cho hội thánh.

Những câu sau đây dạy gì về quyền lực của hội thánh?

Ma-thi-ơ 16:19 _____

Ma-thi-ơ 18:17 _____

Ê-phê-sô 1:22 _____

Ê-phê-sô 5:23 _____

Cô-lô-se 1:18 _____

Cũng xin để ý, Phao-lô đã nói đến quyền lực của hội thánh tại Cô-rinh-tô trong I Cô-rinh-tô 5:4 và II Cô-rinh-tô 2:10.

Không một cá nhân nào trong hội thánh có quyền làm những công việc mà Phao-lô dạy hội thánh là một đoàn thể phải làm. Trong I Cô-rinh-tô 5:4, Phao-lô nói khi anh em “hội hiệp” nhân danh Đức Chúa Giê-su, thì có quyền tuyên án kẻ phạm tội đó. Trong một đoàn thể có nhiều cố vấn thì có sự khôn ngoan. Dứt phép thông công và tiếp nhận một người trở lại làm thuộc viên là quyết định hội thánh cần phải làm như một đoàn thể. Các nhà lãnh đạo hội thánh, dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, phải đối phó với những nan đề xảy ra trong hội thánh. Không một cá nhân nào có quyền quyết định những điều này.

Đức Chúa Giê-su, Đấng Tạo hóa, đã ban quyền lực cho hội thánh. Quyền lực này là một trách nhiệm nghiêm trọng. Làm thế nào các thuộc viên hợp tác với nhau để hội thánh có thể dùng quyền lực đó hầu bày tỏ lòng thương xót và sự công bằng của Đức Chúa Trời?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc chương nói về “Kỷ luật của hội thánh” trong quyển *Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Chỉ nam*, tr. 175-190; và *Testimonies for the Church* của Ellen G. White, quyển 7, tr. 260, 261.

“Nhân loại thuộc về Đức Chúa Giê-su. Ngài đã chuộc họ bằng một giá rất cao. Họ thuộc về Ngài bởi tình yêu thương mà Ngài và Cha Ngài đã bày tỏ cho họ. Vì vậy, chúng ta phải rất cẩn thận trong việc đối xử với nhau. Chúng ta không có quyền bịa đặt những chuyện xấu về người khác. Chúng ta không có quyền làm theo cảm giác riêng trong việc đối phó với những thuộc viên lỗi lầm. Chúng ta cũng không được bày tỏ thành kiến về những người phạm lỗi; vì làm vậy là chúng ta tiêm nhiễm men xấu trong trí óc người khác. Có những báo cáo không tốt về một anh chị em nào trong hội thánh được truyền từ người nọ tới người kia trong vòng thuộc viên. Vì không làm theo lệnh truyền của Đức Chúa Giê-su mà người ta đã làm sai và đối xử bất công với người phạm lỗi.” Ellen G. White, *Gospel workers*, tr. 498.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Ma-thi-ơ 18:15-18 giúp chúng ta hiểu thế nào về quyền lực, lòng thương xót, và kỷ luật của hội thánh?
2. Xin đọc đoạn nói về “Kỷ luật của hội thánh” trong quyển *Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Chỉ nam*. Quyển Chỉ nam lặp lại thế nào những nguyên tắc chúng ta học trong tuần này?
3. Quyển *Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Chỉ nam* nói rằng hội thánh “cần thận trọng để bảo vệ đời sống thuộc linh của tín đồ. Hội thánh cũng cần có những biện pháp đối xử công bằng và bảo vệ thanh danh của hội thánh.” – (Hagerstown, Md: Review and Herald Publ. Assoc., 2000), tr. 185; phỏng trích. Bài học tuần này giúp chúng ta thế nào để đạt được những mục đích này?

VÌ LÒNG YÊU MẾN ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: “Anh em đã nhận Đức Chúa Giê-su Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy” (Cô-lô-se 2:6).

CHIỀU SA-BÁT

WILLIAM SOMERSET MAUGHAM, MỘT VĂN SĨ ANH, viết “thảm họa lớn nhất trong đời không phải là người ta phải chết, nhưng là người ta không còn yêu thương nữa” (phỏng trích).

Những người khác nghĩ rằng thảm họa lớn nhất là người ta chưa bao giờ học để biết yêu.

Khi nhìn chung quanh thế giới, chúng ta thấy rằng những trái của điều mà người ta gọi là *tình yêu* có thể cay đắng. Nhiều điều người ta làm nhân danh *tình yêu* khiến chúng ta tự hỏi có thể tình yêu là sự rửa sả chẳng. Hãy nghĩ đến những cuộc hôn nhân chấm dứt bằng ly dị, gia đình bị hủy hoại, lòng người tan nát và bị lạm dụng bởi *tình yêu*. Những chuyện như vậy đã lặp lại nhiều lần trong lịch sử và gây tiếng xấu cho tình yêu.

Nhưng tình yêu là một yếu tố căn bản của sự sáng tạo. Tình yêu là một động lực duy trì vũ trụ của Đức Chúa Trời. Nếu Đức Chúa Trời là sự yêu thương, thì chúng ta chắc chắn rằng tình yêu phải là một điều tốt.

Vì đã nhận được sự tha thứ từ Thập tự giá, chúng ta được dạy là yêu mến Đức Chúa Trời và nhân loại. Vì vậy, chúng ta cần học biết tình yêu là gì. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về việc yêu Đức Chúa Trời và yêu người.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Tại sao chúng ta yêu Đức Chúa Trời và nhân loại? Đức Chúa Trời sai Đức Chúa Giê-su xuống thế gian vì chúng ta yêu Ngài hay vì Ngài yêu chúng ta? Đức Chúa Trời đã làm gì khiến chúng ta yêu Ngài và đồng loại? Luật pháp của Chúa khuyến khích chúng ta phụng sự Ngài thế nào? Nếu tình yêu làm trọn luật pháp, thì tại sao chúng ta cần luật pháp?

TÌNH YÊU BAN ĐẦU

Xin đọc I Giăng 4:19. Đôi khi những tư tưởng sâu xa nhất đến từ những chữ đơn giản nhất. Đó là trong trường hợp câu này. Khoa học, kỹ thuật và triết lý không bao giờ có thể giải thích được đầy đủ ý nghĩa của I Giăng 4:19.

Tại sao khoa học, kỹ thuật và triết lý không khám phá được đầy đủ ý nghĩa của câu I Giăng 4:19?

Nếu thuyết tiến hóa giải nghĩa chúng ta chỉ là sản phẩm của vật chất và năng lượng, thì tình yêu đến từ đâu? Charles Darwin, người khởi đầu thuyết tiến hóa, nói rằng những vật chất liên hệ với tình yêu cần phải chôn sâu sáu thước dưới lòng đất với những con vật thời tiền sử. Thuyết tiến hóa dạy rằng chỉ những con vật mạnh nhất sẽ sống sót. Darwin gọi đó là “sự sống còn của những vật mạnh nhất.” Darwin tin rằng tình yêu không có chỗ đứng trong cuộc “sinh tồn cạnh tranh.”

Nhưng Cơ Đốc giáo tin rằng tình yêu đến từ Đức Chúa Trời. Chúng ta yêu vì Chúa yêu ta trước. Xin để ý chữ “trước” trong I Giăng 4:19. Chúng ta yêu vì tình yêu từ Đức Chúa Trời tuôn tràn xuống cho chúng ta. Nếu không nhận được tình yêu từ Chúa, chúng ta không bao giờ có thể bày tỏ tình yêu. Câu I Giăng 4:19 nói về Cơ Đốc nhân, nhưng cũng nói về những người không biết Chúa hay không yêu Ngài. Họ phản chiếu tình yêu của Chúa khi họ bày tỏ lòng yêu thương. Cơ Đốc nhân phản chiếu tình yêu của Chúa bằng cách yêu mến Đức Chúa Trời và yêu thương tất cả mọi người. Trong tất cả những người trên thế gian, Cơ Đốc nhân phải là những người có tình yêu thương hơn hết, vì họ biết rằng Đức Chúa Trời yêu họ trước.

Tại sao biết rằng Đức Chúa Trời yêu chúng ta trước có nghĩa là chúng ta nên yêu Ngài và yêu tha nhân? I Giăng 4:11.

ĐỨC CHÚA TRỜI SAI CON NGÀI

Một văn sĩ viết rằng loài người không thật sự có tình yêu, nếu nói tình yêu nghĩa là “quan tâm một cách sâu xa và vô vị lợi cho người khác.” Thí dụ, Giang yêu Mai. Nhưng Mai lại yêu Châu. Nếu Giang thật sự yêu Mai, thì anh có nên vui mừng là Mai đã tìm được tình yêu nơi Châu và Châu đã đem lại hạnh phúc cho Mai chăng? Nếu yêu là quan tâm cách vô vị lợi cho người nào, thì Giang nên vui vì Mai đã có hạnh phúc với Châu. Nhưng theo kinh nghiệm của tình yêu con người, Giang sẽ đau khổ vì Mai có hạnh phúc với Châu. Thật sự thì tình yêu của loài người đầy những mâu thuẫn.

Khi Đức Chúa Trời nói rằng Ngài yêu chúng ta, điều này có nghĩa là gì? Đức Chúa Trời đã bày tỏ tình yêu này cho chúng ta thế nào? I Giăng 4:8-10.

Xin so sánh I Giăng 4:8-10 với I Giăng 4:19. Cả hai câu này bày tỏ rằng Đức Chúa Trời yêu chúng ta *trước khi* chúng ta yêu Ngài. Không phải vì tình yêu của chúng ta đối với Đức Chúa Trời mà Ngài sai Đức Chúa Giê-su xuống thế gian, nhưng Ngài sai Con Ngài vì tình yêu của Ngài đối với chúng ta. Ngay cả khi chúng ta không yêu Ngài, Ngài vẫn sai Đức Chúa Giê-su đến với chúng ta. Tình yêu của Đức Chúa Trời đối với chúng ta không tùy thuộc vào những gì chúng ta có thể dâng hiến lại cho Ngài. Tình yêu của Ngài vượt lên trên tình yêu của chúng ta.

Nếu việc Chúa Giê-su đến để chết cho chúng ta tùy thuộc vào việc chúng ta yêu mến Chúa, thì ngày nay chúng ta đứng ở địa vị nào?

YÊU MẾN ĐỨC CHÚA TRỜI

Việc gì xảy ra nơi Thập tự giá, và tại sao điều đó giúp chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời? Ê-sai 53:4-6; Ma-thi-ơ 26:39; II Cô-rinh-tô 5:21; Ga-la-ti 3:13; và Cô-lô-se 1:16.

Không lạ gì chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời! Vì Đức Chúa Giê-su mà tội chúng ta đã được tha. Xin đọc I Giăng 5:3. Chúng ta bày tỏ lòng yêu mến Chúa bằng cách vâng giữ các điều răn Ngài. Bước đi cùng Đức Chúa Giê-su trong sự vâng lời không có nghĩa là chỉ tuân theo luật lệ. Một người máy có thể được chế tạo để làm theo luật lệ. Đúng ra, sự vâng lời của chúng ta liên quan đến cảm giác, tư tưởng, mục đích và động lực. Chúng ta vâng lời Chúa, không phải vì Ngài truyền, nhưng vì chúng ta *yêu mến* Ngài. Chúng ta yêu mến Chúa vì Ngài đã yêu chúng ta và Ngài muốn những điều tốt nhất cho chúng ta. Thập tự giá bày tỏ rằng chúng ta có thể tin cậy Đức Chúa Trời. Chúng ta vâng lời Ngài không phải vì chúng ta muốn được cứu, nhưng vì Ngài đã cứu chúng ta.

“Tình yêu của Chúa đổi mới lòng chúng ta. Tình yêu là căn bản của hành động. Tình yêu thay đổi tính tình, kiểm soát những ước muốn và cảm xúc, cất bỏ sự ganh ghét, và làm tình cảm tốt đẹp hơn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 59.

Tại sao Đức Chúa Trời muốn chúng ta vâng giữ các điều răn của Ngài? Tại sao giữ điều răn của Chúa là bày tỏ lòng yêu mến Ngài?

BƯỚC ĐI TRONG TÌNH YÊU

Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 19:5, 6; 20:1-17. “Luật pháp Chúa ban cho tại núi Si-nai là nguyên tắc của tình yêu. . . . Đức Chúa Trời. . . bày tỏ mục đích của luật pháp khi Ngài phán cùng dân Y-sơ-ra-ên, ‘Các người sẽ làm người thánh của ta,’ Xuất Ê-díp-tô Ký 22:31.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts From The Mount of Blessing*, tr. 46.

Tình yêu của Đức Chúa Trời là căn bản của mỗi điều răn trong luật pháp Ngài. Các điều răn được ban cho vì hạnh phúc của chúng ta. Những người phạm điều răn của Chúa là tự hủy diệt mình.

Đức Chúa Trời hứa thế nào để thực hiện mục đích của Ngài hầu giúp chúng ta vâng giữ nguyên tắc tình yêu trong luật pháp Ngài? Giê-rê-mi 31:33; Ê-xê-chi-ên 36:26, 27; Hê-bơ-rơ 10:16.

Vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời nghĩa là luật pháp Ngài là một phần của chúng ta. Mười Điều răn là *những nguyên tắc* hơn là những luật lệ. Đức Chúa Trời muốn chúng ta bày tỏ những nguyên tắc này trong bản tính chúng ta, và Ngài hứa sẽ viết luật pháp Ngài trong lòng chúng ta. Khi điều này xảy ra là chúng ta *đang* bước đi cùng Đức Chúa Giê-su và đời sống chúng ta sẽ hòa hợp với luật pháp Ngài.

So sánh Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3-17 với Ma-thi-ơ 5 để xem bạn có tìm thấy những nguyên tắc chung nào trong Ma-thi-ơ 5 và Xuất Ê-díp-tô Ký 20?

LÀM TRỌN LUẬT PHÁP

Khi đọc Rô-ma 13:8-10, xin bạn chú ý đến sự liên hệ giữa tình yêu và luật pháp. Thường thường trong những cuộc tranh luận về ngày Sa-bát, nhiều Cơ Đốc nhân nói: “Chúng ta không cần giữ luật pháp mà chỉ cần tình thương”.

Nhưng đó không phải là điều mà sứ đồ Phao-lô nói trong Rô-ma 13:8-10. Vâng giữ luật pháp không thay thế cho tình yêu thương. Trái lại, vâng giữ luật pháp là *một cách chúng ta bày tỏ tình yêu thương*.

Bạn nghĩ sứ đồ Phao-lô nói gì trong câu, “yêu thương là sự làm trọn luật pháp” (Rô-ma 13:10)? Những điều răn nào ông đề cập đến trong Rô-ma 13:9? Ông muốn nhấn mạnh điểm nào khi chỉ đề cập đến những điều răn này?

Bạn trả lời thế nào cho lý luận sau đây: Ai cần luật lệ để dạy chúng ta yêu? Có phải tình yêu là một điều tự nhiên chăng? Nếu chúng ta yêu, chúng ta chẳng tự động làm điều đúng sao?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, *Thoughts From The Mount Of Blessing*, “The Spirituality of the Law” (Ma-thi-ơ 5:19, 20), tr. 51-55.

“Chúng ta không được cứu bởi sự vâng lời; vì sự cứu rỗi là sự ban cho nhưng không của Đức Chúa Trời mà chúng ta nhận được bởi đức tin. Và sự vâng lời là trái của đức tin. . . . Nếu chúng ta ở trong Đức Chúa Giê-su, và tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, thì những cảm giác, tư tưởng, mục đích và hành động của chúng ta sẽ hòa hợp với ý muốn của Đức Chúa Trời như được bày tỏ trong luật pháp thánh của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 61.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin ôn lại bài học ngày thứ Hai. Bạn trả lời thế nào về sự tranh luận về ái tình tam giác giữa Giang, Mai, và Châu? Tình yêu thật là gì? Một người có thể bày tỏ tình yêu chân thật và vô vị lợi chăng?
2. Xin đọc mỗi điều răn trong Mười Điều răn với tình yêu trong lòng. Những nguyên tắc nào trong mỗi điều răn bày tỏ tình yêu đối với Đức Chúa Trời và loài người?
3. Có những sự nguy hiểm nào khi chúng ta cố gắng giữ luật pháp mà không có tình yêu thương?

SỰ TRUNG TÍN

CÂU GỐC: “Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người. Ấy là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết” (Ma-thi-ơ 22:37, 38).

CHIỀU SA-BÁT

CUỘC ĐỜI KHÔNG PHẢI VÔ HY VỌNG. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một tương lai tươi sáng. Ngài ban cho đời sống hiện tại chúng ta tràn đầy ý nghĩa và mục đích. Tuy nhiên, Ngài không bắt ép chúng ta phải chấp nhận đời sống tốt đẹp này. Chúng ta phải lựa chọn cuộc đời đó mỗi ngày bằng những việc làm nhỏ nhất, những việc bày tỏ lòng trung tín của chúng ta.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về sự trung tín. Chúng ta trung tín với Đức Chúa Trời hay với ai? Đây là một câu hỏi rất quan trọng.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Điều răn nào là quan trọng nhất và tại sao? Tại sao chúng ta không được làm tôi hai chủ? Tại sao trung tín với Đức Chúa Trời lại rất quan trọng? Có những điều nào đang tranh giành sự trung tín của chúng ta?

LỄ THẬT VỀ SỰ TRUNG TÍN

Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 20:2, 3. Điều răn thứ nhất không phải về ngày Sa-bát. Cũng không phải là điều răn về tội tà dâm, giết người, hay tham lam. Điều răn thứ nhất dạy không được có một thần nào khác trước mặt Đức Chúa Trời.

Tại sao vâng giữ điều răn thứ nhất là việc rất quan trọng?

Xin đọc cẩn thận Ma-thi-ơ 6:24, ở đây Đức Chúa Giê-su lặp lại sứ điệp của điều răn thứ nhất. Cách dùng chữ có thể khác, nhưng Đức Chúa Giê-su bày tỏ rõ ràng tại sao vâng giữ điều răn thứ nhất lại rất quan trọng. Ngài đã không cho chúng ta lý do để tự biện hộ. Không thể hòa giải hay trung tín nửa vời. Đức Chúa Giê-su đã phán rằng sự trung tín của chúng ta phải dành cho Đức Chúa Trời và không được dành cho bất cứ đối tượng nào khác.

Tại sao ta không thể làm tôi hai chủ? Có những thí dụ nào bạn thấy trong Kinh Thánh hay từ kinh nghiệm bản thân, bày tỏ rằng không thể hầu việc hai người chủ? Có khi nào bạn cố gắng phân chia sự trung tín của bạn giữa Đức Chúa Trời và người khác chăng? Nếu có, việc gì đã xảy ra?

HẾT LÒNG TRUNG TÍN

Xin đọc Ma-thi-ơ 22:35-38. Xin để ý rằng câu trả lời của Đức Chúa Giê-su không bao gồm một điều răn nào trong Mười Điều răn (Xuất Ê-díp-tô Ký 20 và Phục truyền Luật lệ Ký 5). Nhưng Ngài phán đó là “điều răn thứ nhất và lớn hơn hết.”

Để hiểu câu trả lời của Đức Chúa Giê-su, chúng ta cần coi lại bối cảnh của Ma-thi-ơ 22:35-38. Xin đọc Phục truyền Luật lệ Ký 6:1-10. Ở đây Đức Chúa Trời phán gì với dân Y-sơ-ra-ên? Tại sao Đức Chúa Giê-su trích Phục truyền Luật lệ Ký 6:5 như là điều răn lớn nhất và quan trọng nhất? Phục truyền Luật lệ Ký 6:5 lặp lại thế nào tư tưởng của điều răn thứ nhất trong Mười Điều răn?

Đức Chúa Trời phải là ưu tiên thứ nhất trong cuộc đời chúng ta. Nếu có đối tượng nào chúng ta yêu mến hơn Đức Chúa Trời, thì thứ đó trở thành thần tượng đối với chúng ta, và Sa-tan có thể dùng thứ đó để điều khiển chúng ta. Đây là lý do tại sao sự trung tín của chúng ta đối với Đức Chúa Trời phải hoàn toàn, trọn vẹn, không phân chia. Khi chúng ta yêu mến Chúa hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn là chúng ta đã dâng hiến mình hoàn toàn cho Đức Chúa Trời. Sau đó, Ngài có thể làm việc trong chúng ta để biến cải chúng ta thành những người Ngài mong muốn.

Nếu yêu mến Đức Chúa Trời là điều răn lớn nhất và quan trọng nhất, làm thế nào bạn trả lời cho một người hỏi, “Xin giải nghĩa cho tôi yêu mến Đức Chúa Trời là gì? Thế nào bạn có thể yêu mến một đấng mà bạn không thể thấy, nghe, hay rờ được?”

TIỀN BẠC VÀ ĐỨC CHÚA TRỜI

Hai người trong Ma-thi-ơ 19:16-22 và Lu-ca 12:15-23 giống nhau ở điểm nào?

Cả hai đều tham tiền nên họ quên một điều rất quan trọng. Cả hai đều yêu mến tiền bạc và sự giàu có hơn là yêu mến Đức Chúa Trời. Họ trung thành với thần tài của họ. Cuối cùng, cả hai câu chuyện dường như nói rằng hai người đều mất sự sống đời đời. Họ đã bán địa vị của họ nơi cõi vĩnh cửu vì vài khoái lạc trong thế gian.

Không ai có đủ tiền để mua một chỗ trên thiên đàng. Tuy nhiên, cũng không cần nhiều tiền để giữ một người khỏi thiên đàng (Đức Chúa Giê-su đã trả hết rồi). Hàng triệu mỹ kim chỉ là một đồng rác khi so sánh với thiên đàng. Nhưng nhiều người sẽ bị chết mất chỉ vì một số tiền rất nhỏ so với hàng triệu đô-la.

Tiền là quan trọng và có giá trị nếu chúng ta dùng tiền bạc đúng cách. Điều rắc rối là chúng ta dùng tiền bạc không đúng chỗ. Xin đọc Lu-ca 12:15. Chúng ta cố gắng sống theo lời Đức Chúa Giê-su dạy trong câu này. Nhưng tiền bạc có thể làm chúng ta mù quáng không thấy những điều chúng ta cần phải thấy.

Tiền bạc có thể mua được gì? Điều gì người ta nghĩ tiền bạc có thể mua nhưng thật ra lại không thể mua được? Bạn kết luận là tiền bạc có thể mua được gì và không thể mua được gì?

NHỮNG THÂN KHÁC

Giê-rê-mi 9:23, 24 đề cập đến những đặc tính nào của Đức Chúa Trời mà chúng ta nên tôn vinh? Tại sao những đặc tính này quan trọng?

Những lời nói của Giê-rê-mi cũng quan trọng cho ngày nay vì người ta thờ những sự thành công của khoa học, kỹ nghệ và giáo dục.

Nhưng trong tất cả những điều chúng ta học được từ khoa học, kỹ nghệ và giáo dục, điều quan trọng nhất chúng ta cần biết là Đức Chúa Giê-su chết cho tội lỗi chúng ta, và bởi đức tin nơi những gì Ngài đã làm nơi Thập tự giá, chúng ta được lời hứa sự sống đời đời.

Nhưng làm sao biết được Đức Chúa Giê-su đã làm gì cho chúng ta? Chúng ta có học được Chúa đã làm gì cho ta chỉ bởi lý luận chăng? Hay từ khoa học hoặc kỹ thuật? Có thể nào toán học dẫn chúng ta đến sự hiểu biết về sự cứu rỗi? Chúng ta có thể tự mình hiểu được lẽ thật vĩ đại về sự cứu rỗi bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su chăng?

Lẽ thật về Đức Chúa Giê-su là điều Chúa khải thị cho chúng ta trong Kinh Thánh và do sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.

Kinh Thánh nói gì về kiến thức hữu hạn và sự khôn ngoan nông cạn của con người? Thật vô lý khi thờ lạy hay tôn làm thần tượng một vật không thể trả lời được câu hỏi quan trọng nhất – Chúng ta làm thế nào để được cứu?

NHỮNG KẺ TƯ KỶ

Xin đọc II Ti-mô-thê 3:1-5. Ở đây chúng ta học được rằng trong ngày sau rốt, sẽ có “những thời kỳ khó khăn.” Nhưng Phao-lô cảnh cáo chúng ta về sự nguy hiểm thuộc linh, không phải sự nguy hiểm thuộc thể.

Sứ đồ Phao-lô nói về ai trong II Ti-mô-thê 3:1-5? Câu trả lời có thể giúp giải nghĩa điều ông muốn nói “những thời kỳ khó khăn.” Câu “Bề ngoài có điều nhưn đức” nghĩa là gì?

Phao-lô nói về “những kẻ tư kỷ”: họ chỉ yêu mình và ưa thích sự vui chơi. Yêu mình không phải là điều sai (Ma-thi-ơ 22:39). Ưa thích sự vui chơi không phải là điều sai. Đức Chúa Trời đã dựng nên chúng ta với những ước muốn về vật chất. Và Ngài đã tạo nên những cách để thỏa mãn những ước muốn đó.

Ở đây Phao-lô nói về sự nguy hiểm khi ham muốn quá độ. Thật nguy hiểm khi ham muốn quá độ ngay cả những điều tốt vì những điều đó sẽ trở thành thần tượng của chúng ta. Đức Chúa Giê-su phán rõ ràng chúng ta không được làm tôi hai chủ. Những điều chúng ta yêu mến quá nhiều sẽ trở thành chúa của chúng ta.

Khi người ta chỉ lo cho mình trong khi những người khác đau khổ là họ đã tự làm mình thành chúa (Sáng thế Ký 3:5). Sau đó điều ác sẽ dính dấp theo họ.

Trong Ma-thi-ơ 16:24, Đức Chúa Giê-su phán điều gì có thể cứu người ta khỏi “những thời kỳ khó khăn”? Chúng ta có thể áp dụng những điều Đức Chúa Giê-su phán trong cuộc đời mình thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Một người cần phải từ bỏ bất cứ điều gì lôi cuốn mình đi xa Đức Chúa Trời. Ma-môn (tiền bạc) là thần của nhiều người. Lòng ham mê tiền bạc, sự ưa thích giàu có, là một sợi dây xích vàng cột chặt họ với Sa-tan. Những người vô tín tôn thờ danh vọng và vinh dự của thế gian. Một đời sống an nhàn và vô trách nhiệm là thần tượng của những người khác. Những sợi dây ràng buộc với thế gian này cần phải được cắt bỏ. Chúng ta không thể một nửa thuộc về Đức Chúa Trời và một nửa thuộc về thế gian. Chúng ta không phải là con cái Đức Chúa Trời nếu chúng ta ưa thích những khoái lạc thế gian.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 44.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Lời khuyên dạy của Đức Chúa Giê-su trong Ma-thi-ơ 6:33 giúp giải quyết thế nào những vấn đề thảo luận trong bài học tuần này?
2. Sự giàu có, khôn ngoan, và quyền lực không phải là những điều xấu nếu người có những điều đó trung tín phụng sự Đức Chúa Trời. Nhưng làm sao người ta có thể biết khi nào sự giàu có, khôn ngoan, và quyền lực trở nên những vị thần điều khiển cuộc đời của họ?

SỰ TÔN KÍNH

CÂU GỐC: “Danh Ngài là thánh, đáng kính sợ” (Thi thiên 111:9).

CHIỀU SA-BÁT

CÁC SỬ GIA VÀ CÁC NHÀ GIÁO DỤC THƯỜNG CỐ GẮNG đặt tên cho các thời đại. Có Thời đại Lý trí, Thời Tân tiến, Thời Hậu Tân tiến, v. v. Nhưng những tên này chỉ miêu tả một phần của toàn thời đại đó.

Nếu chúng ta muốn đặt tên cho thời đại chúng ta, có lẽ tên hay nhất là Thời đại Bất kính. Ngày nay, không có chi là thánh thiện nữa. Một vài điều bị cấm nêu lên trong sách báo hay trên các đài truyền hình, truyền thanh và các bảng quảng cáo. Nhưng hầu như tất cả mọi đề tài đều bị nhạo báng.

Nhưng đối với những môn đồ của Đức Chúa Giê-su, sự tôn kính là dấu hiệu rõ ràng nhất của đức tin. Tuần này, chúng ta tiếp tục học về kết quả của sự được tha thứ, chúng ta cũng sẽ học về một đề tài đáng được dành cả một tam cá nguyệt để nghiên cứu. Đề tài đó là sự tôn kính.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Tại sao chúng ta nên bày tỏ lòng tôn kính Đức Chúa Trời? Thập tự giá coi sự tôn kính thế nào? Sự sợ hãi có giống như tôn kính chăng? Sự vâng lời liên quan tới sự tôn kính thế nào?

CẢM XÚC CỦA TIÊN TRI Ê-SAI

Đức Chúa Trời kêu gọi Ê-sai làm tiên tri. Nhưng khi được chiêm ngưỡng Đức Chúa Trời trong sự hiện thấy, Ê-sai cảm thấy hổ thẹn.

Ê-sai dùng chữ nào hai lần để miêu tả mình và dân sự? Ê-sai 6:1-5. Tại sao Ê-sai cảm thấy như vậy? Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu thế nào điều Ê-sai nói? Ê-sai 64:6; Xa-cha-ri 3:3; Khải huyền 3:18?

Người ta không thấy mình tội lỗi vì họ so sánh mình với người khác. Tội lỗi của chúng ta không có vẻ tệ lắm nếu so sánh mình với người xấu hơn. Nhưng Ê-sai 6:1-5 bày tỏ rằng khi so sánh với Đức Chúa Trời, chúng ta thấy mình thật xấu xa. Khi được nhìn xem sự thánh khiết của Đức Chúa Trời, chúng ta thấy tình trạng tội lỗi thật của mình và muốn tìm phương pháp để rửa sạch. Phương pháp đó là Đức Chúa Giê-su.

Đức Chúa Trời bày tỏ Ngài cho chúng ta để khiến chúng ta khiêm tốn, chứ không phải để chúng ta hổ thẹn. Khi có lòng khiêm nhường, chúng ta cảm thấy cần Đức Chúa Trời và cố gắng để được gần Ngài.

Điều gì xảy ra cho Ê-sai khi ông thú nhận tình trạng tội lỗi của mình? Ê-sai 6:6, 7. Tại sao việc xảy ra cho Ê-sai là một thí dụ tốt về việc phúc âm có thể làm cho chúng ta?

SỰ TÔN KÍNH VÀ THẬP TỰ GIÁ

Hê-bơ-rơ 2:9 nói gì về sự tôn kính đối với Đức Chúa Trời?

Chúng ta tôn kính (tôn trọng) Đức Chúa Trời vì nhiều lý do (Thi thiên 29:4; 100:3; Phục truyền Luật lệ Ký 4:24, 31; 7:21; Lu-ca 1:37). Nhưng trên hết, chúng ta tôn kính Đức Chúa Trời vì Ngài là Đấng hay tha thứ. Ngài là Đức Chúa Trời đã hy sinh vì tội lỗi chúng ta để chúng ta nhận được sự sống đời đời.

Đức Chúa Giê-su đã dựng nên và bảo tồn mọi sự (Cô-lô-se 1:16; Công vụ các Sứ đồ 17:28). Ngài chết thế cho tội lỗi của cả thế gian (I Cô-rinh-tô 5:7). Ngài ngang hàng với Đức Chúa Trời (Phi-líp 2:6). Nhưng Ngài trở nên con người và sống một đời thánh thiện trọn vẹn (Hê-bơ-rơ 2:10). Khi chúng ta hiểu rằng chính Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, đang bị treo trên Thập tự giá, chết cho loài thọ tạo của Ngài, làm sao chúng ta không có lòng tôn kính và kính sợ Ngài?

Tại sao Đức Chúa Trời là Đấng hay tha thứ là lý do tốt nhất để chúng ta tôn kính Ngài?

“DANH CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA”

Mỗi câu sau đây dạy chúng ta gì về “danh của Đức Giê-hô-va”?

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:7 _____

II Sa-mu-ên 6:2 _____

Gióp 1:21 _____

Thi thiên 20:7 _____

Thi thiên 116:4 _____

Ma-thi-ơ 6:9 _____

Rô-ma 10:13 _____

Gia-cơ 5:14 _____

Danh của Chúa là quan trọng, thánh thiện, và có quyền lực. Không có quyền lực huyền bí nào đến từ một tên xuông. Nhưng chúng ta kính sợ và tôn kính Đấng mà tên đó tiêu biểu.

Trong thời Kinh Thánh, một tên thường liên hệ mật thiết với người có tên đó. Xin đọc Rô-ma 10:13. Không có sự cứu rỗi nào chỉ nhờ tên mà thôi. Nhưng sự cứu rỗi ở nơi Đấng mà tên đó tiêu biểu: Đức Chúa Giê-su. Xin đọc Thi thiên 20:7.

Trong Kinh Thánh, Đức Chúa Trời thường liên hệ chặt chẽ với những danh của Ngài vì những danh này thường được nói đến cùng một cách như nói về Chúa. Đó là lý do tại sao Kinh Thánh dạy rõ ràng chúng ta phải kính cẩn xưng danh Ngài. Khi xúc phạm đến danh của Đức Chúa Trời là xúc phạm đến chính Đức Chúa Trời.

Trong nhiều ngôn ngữ, danh của Đức Chúa Trời được dùng như một sự rửa sả. Tại sao quý sử vui mừng khi người ta dùng tên của Đức Chúa Trời như vậy?

KÍNH SỢ ĐỨC CHÚA TRỜI

Xin đọc Khải huyền 14:7. Nếu điều răn quan trọng nhất là chúng ta hãy hết lòng, hết linh hồn yêu mến Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 22:37) thì tại sao Khải huyền 14:7 lại dạy chúng ta “kính sợ Đức Chúa Trời?”

Một vài lần trong Kinh Thánh Hê-bơ-rơ, chữ dịch là “tôn kính” [reverence] đến cùng một chữ thường được dịch là “kính sợ” [fear] (Lê-vi Ký 19:30; 26:2; Thi thiên 89:7). Những câu này giúp chúng ta hiểu rằng “kính sợ” Đức Chúa Trời không có nghĩa là chúng ta sợ Ngài như sợ một con rắn độc; nhưng kính sợ Đức Chúa Trời nghĩa là chúng ta tôn kính Ngài vì Ngài là Đức Chúa Trời.

“Sự tôn kính thật đối với Đức Chúa Trời được thể hiện khi chúng ta hiểu sự vĩ đại vô cùng của Ngài và nhận thức được sự hiện diện của Ngài. . . . Thời gian và địa điểm cầu nguyện là thánh vì Đức Chúa Trời hiện diện ở đó. Và khi bày tỏ lòng tôn kính Đức Chúa Trời trong thái độ và hành vi, thì càng ngày chúng ta càng tôn kính Ngài hơn. ‘Danh Ngài là thánh, đáng kính sợ,’ Thi thiên 111:9. Khi các thiên sứ nghe đến danh của Đức Chúa Trời thì họ che mặt. Đây là lý do cho chúng ta, những con người sa ngã và tội lỗi, càng nên kính cẩn khi nói đến danh của Chúa!” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 48, 49.

Làm thế nào chúng ta bày tỏ lòng tôn kính Đức Chúa Trời? Ở vài nơi trong sách Cựu Ước, chữ “tôn kính” trong tiếng Hê-bơ-rơ đến từ động từ có nghĩa là “quỳ lạy.” Hay chữ đó còn có nghĩa hơn là chỉ quỳ lạy trước mặt Chúa? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

TÔN KÍNH VÀ VÂNG LỜI

Là môn đồ của Đức Chúa Giê-su, chúng ta đã được Ngài tha tội.

Bất cứ chúng ta đã làm gì, chúng ta có thể bởi đức tin nhận được sự công bình của Đức Chúa Giê-su, một sự công bình không những Ngài đã thực hành trong đời sống mà Ngài còn ban cho chúng ta cách nhưng không. Chúng ta chỉ cần chấp nhận sự công bình này, rồi bất cứ đời sống chúng ta tội lỗi thế nào, chúng ta có thể đứng trước Đức Chúa Trời và Ngài thấy chúng ta hoàn hảo cũng như Đức Chúa Giê-su là hoàn hảo. Tội lỗi chúng ta đã được tha thứ hết rồi.

Kết quả là cuộc đời chúng ta được thay đổi cách tốt đẹp hơn. Và nhờ ân điển Ngài, chúng ta quyết định “rao giảng như đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài” (I Phi-e-rơ 2:9). Chúng ta sẽ muốn làm những người như Ngài mong ước được miêu tả trong Ga-la-ti 5:22, 23 và II Phi-e-rơ 3:11-14.

Chúng ta đạt được tất cả những điều trên do sự vâng lời. Nếu chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ tôn kính Ngài. Tôn kính có nghĩa hơn là chỉ hát tôn vinh Chúa hay quỳ gối khi chúng ta cầu nguyện. Tôn kính còn có nghĩa là vâng lời Ngài.

Xin để ý Phục truyền Luật lệ Ký 13:4 và Truyền đạo 12:13 liên kết thế nào sự kính sợ hay tôn kính Đức Chúa Trời với sự vâng lời. Tại sao chúng ta không thể thật sự tôn kính Đức Chúa Trời trong khi không vâng lời Ngài? Ngày Sa-bát liên hệ thế nào đến sự tôn kính Đức Chúa Trời?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Có những người làm những điều trong đền thánh của Chúa mà họ không dám làm trong cung điện của vua thế gian. Họ nên nhớ rằng mình đang ở trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng các thiên sứ tôn thờ và che mặt khi đến trước Ngài. Đức Chúa Trời rất đáng được tôn kính. Những người thật lòng hiểu sự vĩ đại của Đức Chúa Trời sẽ quỳ gối khiêm tốn trước mặt Ngài. Giống như Gia-cốp khi được sự hiện thấy của Đức Chúa Trời, họ sẽ kêu lên, ‘Chốn này đáng kính khùng thay! Đây thật là đền Đức Chúa Trời, thật là cửa của trời!’ (Sáng thế Ký 28:17).” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 252.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bày tỏ lòng tôn kính Đức Chúa Trời trong đền thánh là một điều. Nhưng làm sao bạn cũng bày tỏ lòng tôn kính Ngài ở những nơi khác? Nơi cửa tiệm? Nơi sở làm? v. v.?
2. Thi thiên 103 dạy chúng ta gì về sự tôn kính Đức Chúa Trời? Những phần quan trọng nào của Phúc âm được ghi trong Thi thiên 103? Bạn hãy viết một bài thánh thơ bày tỏ lòng tôn kính Đức Chúa Trời.
3. Hãy suy gẫm thêm về sự sẵn sàng tha thứ của Đức Chúa Trời là lý do tốt nhất để chúng ta tôn kính Ngài. Đời sẽ như thế nào nếu Đức Chúa Trời không tha thứ nhưng để mặc chúng ta phải đối phó với hậu quả cuối cùng của tội lỗi chúng ta? Bạn có còn coi Ngài đáng tôn kính chăng? Xin giải nghĩa.
4. Xin giải nghĩa sự khác biệt giữa tôn kính và sợ hãi. Sự tôn kính có nên gồm một chút sợ hãi chăng?

TẠI SAO THA THỨ?

CÂU GỐC: “Nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác, thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thể nào, thì anh em cũng phải tha thứ thể ấy” (Cô-lô-se 3:13).

CHIỀU SA-BÁT

ĐIỀU ĐÁNG BUỒN TRONG ĐỜI là chúng ta dễ xúc phạm đến người khác. Nhưng điều không dễ là tha thứ cho người khác.

Tuần này chúng ta sẽ học về sự tha thứ cho người khác. Chúng ta sẽ nghiên cứu những lý do tại sao chúng ta nên tha thứ. Tha thứ cho người khác là một phần quan trọng của đời sống Cơ Đốc nhân.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Sự tha thứ là gì? Tại sao chúng ta nên tha thứ cho người khác? Chúng ta được lợi gì khi tha thứ cho người khác? Làm sao chúng ta có thể tha thứ cho những người làm tổn thương đến chúng ta? Trong việc tha thứ có sự bất công quan trọng nào? Làm thế nào có sự quân bình giữa sự tha thứ và sự công bằng?

SỰ THA THỨ

Sự tha thứ là một trong những điểm quan trọng nhất của Cơ Đốc giáo. Nếu không có sự tha thứ thì không có Cơ Đốc giáo.

Cơ Đốc nhân phải tha thứ cho người khác vì Đức Chúa Trời đã tha thứ cho họ. Nhưng tha thứ không phải là chuyện dễ. Đôi khi chúng ta bị tổn thương quá nặng đến nỗi dường như không thể tha thứ được.

Nhưng trong sự tha thứ đã có một phần không công bằng rồi. Tha thứ nghĩa là mình không còn cứu mang hận thù đối với người gây tổn thương cho mình. Bạn không tha thứ khi người nào cho bạn tiền bạc, giúp bạn sửa bánh xe bị xẹp, hay giúp má của bạn băng qua một con đường nhiều xe cộ. Bạn tha thứ khi có người xúc phạm đến bạn, lừa gạt bạn, gây tổn thương cho bạn, hay gây tổn thương cho người thân yêu của bạn. Sự tha thứ thật thường được ban bố trước khi những điều sai lầm được sửa chữa. Bạn tha thứ trước khi người đó xin lỗi. Tha thứ trước khi người ta xin lỗi là bất công. Nếu đòi hỏi sự công bằng trong mỗi phương diện của cuộc đời thì chúng ta không bao giờ có thể tha thứ hay được tha thứ.

Tại sao Cơ Đốc nhân nên tha thứ? Ê-phê-sô 4:32. Câu này giúp chúng ta hiểu thế nào về việc tha thứ cho người khác?

TẠI SAO THA THỨ?

Những câu sau đây dạy chúng ta gì về việc tại sao chúng ta nên tha thứ cho người khác?

Ma-thi-ơ 6:14 _____

Mác 11:25 _____

Lu-ca 6:37 _____

Lu-ca 17:3 _____

Lu-ca 23:34 _____

Cô-lô-se 3:13 _____

Đức Chúa Trời truyền chúng ta phải tha thứ. Đức Chúa Giê-su, gương mẫu của chúng ta, đã tha thứ cho chúng ta. Đức Chúa Trời dạy rằng nếu chúng ta không tha thứ cho người khác, chúng ta cũng không xứng đáng được Chúa tha thứ cho chúng ta.

Nhưng những điều này không đi đến gốc của nan đề là tại sao tha thứ cho người khác? Để được cứu, chúng ta cần nhận được sự tha thứ từ Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời có mục đích gì khi Ngài muốn chúng ta tha thứ cho người khác?

Khi tha thứ cho người khác, chúng ta giải thoát mình ra khỏi sự giận dữ và căm ghét, những điều có thể hủy diệt đời sống chúng ta. Khi tha thứ cho người khác, chúng ta bày tỏ bản tính của Đức Chúa Trời và chúng ta làm chứng cho cả thế giới biết về Đấng chúng ta phụng thờ. Khi tha thứ, chúng ta giúp tiêu diệt sự căm ghét, trả thù, và bạo lực là những điều gây ra rất nhiều tổn thương.

Bạn có thể thấy biết bao sự đau đớn và thống khổ vì thiếu sự tha thứ trong thế giới, trong gia đình, trong hội thánh, và trong sở làm của bạn chẳng?

LÀM THẾ NÀO ĐỂ THA THỨ?

Những câu sau đây nói lên điều gì có thể giúp chúng ta học để tha thứ cho người khác? Ê-sai 53:6; Rô-ma 4:5; 5:6-8; Ê-phê-sô 3:7; I Ti-mô-thê 1:12-15; Hê-bơ-rơ 12:2, 3.

_____

_____

_____

Để tha thứ cho chúng ta, Đức Chúa Trời, trong hình thể Con Ngài, đã gánh lấy hình phạt cho tất cả tội lỗi chúng ta. Đó là giá Đức Chúa Trời phải trả để có thể tha thứ cho chúng ta cách nhưng không. Đó là sự bất công lớn nhất.

Chúng ta phải nhớ rằng chúng ta là những anh chị em trong tội lỗi. Cái giá chúng ta phải trả để tha thứ cho người khác thì gần như không đáng gì cả khi chúng ta nghĩ đến giá rất cao mà Đức Chúa Giê-su, Đức Chúa Trời vô hạn, phải chịu đóng đinh để tha thứ cho chúng ta.

Cách duy nhất chúng ta có thể học để tha thứ cho người khác là chết cho bản ngã và quỳ gối nơi chân thập tự giá. Khi cái tôi đã chết thì Đức Chúa Giê-su có thể chuộc lại và giúp chúng ta tha thứ. Khi chấp nhận ân điển Đức Chúa Trời ban cho thì chúng ta cũng có thể cho người khác ân điển. Chỉ khi nào ý thức rằng mình đã được tha thứ thì chúng ta có thể bắt đầu tha thứ cho người khác.

Không ai có thể nói tha thứ không đòi hỏi sự đau khổ, lời cầu nguyện và nước mắt. Chúng ta cần ân điển để có thể tha thứ, và Đức Chúa Trời có đầy đủ ân điển để ban cho tất cả chúng ta.

Bạn nói gì với một Cơ Đốc nhân khi người đó nói rằng, “Tôi có rất nhiều sự cay đắng đối với một người. Xin chỉ cho tôi biết làm sao để dứt bỏ điều đó?”

_____

THA THỨ CHO KẸ THÙ CHÚNG TA.

Đức Chúa Giê-su có phương thuốc nào cho những người có lòng muốn trả thù? Ma-thi-ơ 5:38-42.

Một thí dụ hay về phương thuốc chữa lành này được miêu tả trong câu chuyện của Ernest Gordon, *Miracle on the River Kwai* (*Phép lạ trên dòng sông Kwai*). Gordon kể rằng sau khi Singapore bị thất thủ trong trận Đại Thế Chiến II, ông bị bắt khi cố gắng trốn khỏi Sumatra. Ông ấy bị dẫn đi cùng với những tù nhân khác vào rừng sâu để xây một cây cầu bắc ngang qua dòng sông Kwai. Nơi đây, một phép lạ đã xảy ra. Đức Thánh Linh khiến những tù nhân này có lòng thương xót đối với các kẻ thù của họ.

“Chúng tôi bị bắt buộc phải đứng ở bên cạnh đường rày thật lâu. Trên con đường này có nhiều xe chở đầy những binh sĩ Nhật bị thương. Họ phải tự lo và không có thuốc men gì cả.”

Sau đó Gordon miêu tả những người lính này phủ đầy bùn, máu, nước tiểu và phân người, và ông cùng với những tù nhân khác được cảm động để chia sẻ phần thức ăn và nước uống ít oi với họ và rửa sạch vết thương cho họ. – Phỏng trích *Miracle on the River Kwai* (London: Wm. Collins Sons & Co. Ltd., 1963), tr. 162, 163.

Gordon nói, “Đức Chúa Trời đã cất bỏ sự căm ghét và ban cho chúng tôi lòng sẵn sàng vâng theo điều răn Ngài, ‘Người hãy yêu’ . . .

“Chúng tôi thấy Đức Chúa Trời đã ban cho chúng tôi vinh hạnh được dự phần vào công việc của Ngài. . . cho thế giới mà Ngài yêu thương.” – tr. 163, 164; phỏng trích.

SỰ THA THỨ VÀ CÔNG BẰNG

Một người đàn ông phạm một tội kinh khủng đối với một bà nọ. Ông ta bị bắt và thấy có tội. Trước khi tuyên án, tòa muốn nghe người đàn bà. Điều bà ta nói sẽ quyết định hình phạt của ông ta nặng hay nhẹ. Bà là Cơ Đốc nhân và ý thức rằng, nhờ ân điển của Chúa, bà đã được Ngài tha thứ. Bây giờ Đức Thánh Linh cho thấy là bà cần tha thứ cho người đã phạm đến bà.

Đức Thánh Linh đã hướng dẫn người đàn bà tha thứ cho ông ta. Bà ấy đã công khai tuyên bố tha thứ cho ông. Nhưng câu hỏi là, Bà ấy sẽ nói gì với tòa án?

Xin đọc I Phi-e-rơ 2:13, 14. Những câu này nói rõ ràng các nhà cầm quyền có phần trong việc trừng phạt “những người làm ác.” Thật ra, tất cả chúng ta đều phạm tội (Rô-ma 3:10-18). Nhưng điều nên nhớ là chúng ta cần biết sự khác biệt giữa những việc dân sự và thiêng liêng, giữa tội lỗi và tội ác.

Có thể chúng ta phải tha thứ tất cả. Nhưng tha thứ những điều ác không có nghĩa là những điều ác không bị pháp luật trừng phạt. Điều khó cho Cơ Đốc nhân là làm thế nào chúng ta tha thứ, nhưng đồng thời chúng ta cũng phải nghĩ đến việc người ta cần bị pháp luật trừng phạt?

Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 21:23-26. Bạn phân biệt thế nào sự tha thứ trong vấn đề thuộc linh và những luật lệ của chính phủ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Lu-ca 7:36-49. “Bao nhiêu người ngày nay bày tỏ cùng một tinh thần đó. Khi người mắc nợ nài xin chủ nợ thương xót, ông ta không hiểu món nợ của mình lớn đến chừng nào. Ông ta không hiểu rõ sự bất lực của mình. Ông hy vọng sẽ trả hết nợ. Ông nói, ‘Xin kiên nhẫn đối với tôi, tôi sẽ trả hết nợ.’ Cũng vậy, nhiều người hy vọng được ân huệ của Đức Chúa Trời bằng việc làm. Họ không ý thức sự bất lực của mình. Họ không chấp nhận ân điển của Đức Chúa Trời như một món quà nhưng không, mà cố gắng cậy vào sự công bình của mình. Lòng họ không tan nát vì tội lỗi. Họ quá nghiêm khắc và không tha thứ cho người khác. Tội lỗi họ phạm đến Đức Chúa Trời, so sánh với tội của người anh em nghịch cùng họ, thì giống như mười ngàn ta-lâng đối với một trăm xu – gần một triệu đồng so với một đồng. Nhưng họ dám từ chối không tha thứ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 245-247.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Ma-thi-ơ 18:21-35 muốn nói lên điều gì? Làm thế nào chúng ta hòa hợp điều này với sự xưng công bình bởi đức tin? Có phải tha thứ cho người khác khiến chúng ta đáng được Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta chăng?
2. Bạn hiểu thế nào vai trò của ân điển trong sự tha thứ? Có phải tha thứ là sự bày tỏ của ân điển chăng?
3. Bạn nói gì với một người, ngay cả với một Cơ Đốc nhân, khi người này nói rằng không thể tha thứ cho kẻ đã hãm hiếp và giết chết con gái của mình?

TỪ TRONG LÒNG

CÂU GỐC: “Vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt” (Ma-thi-ơ 12:37).

CHIỀU SA-BÁT

CHÚNG TA NÓI VỀ SỰ ĐỨC CHÚA TRỜI THA THỨ TỘI LỖI CHÚNG TA. Nhưng chúng ta có hiểu được điều này nghĩa là gì không?

Điều này nghĩa là ngày trước chúng ta đã xa cách Đức Chúa Trời (Cô-lô-se 1:21), nhưng bây giờ nhờ sự chết của Đức Chúa Giê-su, chúng ta được hòa thuận lại cùng Đức Chúa Trời (II Cô-rinh-tô 5:18). Ngày trước, chúng ta bị đoán xét vì tội lỗi mình (Giăng 3:18), nhưng bây giờ, chúng ta không còn sợ bị đoán phạt nữa. Ngày trước, chúng ta phải chết vì tội lỗi mình (Ê-phê-sô 2:1), nhưng bây giờ chúng ta có lời hứa được sống đời đời (I Giăng 5:12). Làm thế nào những điều lớn lao trên đây xảy ra mà chúng ta không có sự thay đổi?

Chúng ta thật sự phải thay đổi. Chúng ta phải được tái sinh, là người mới trong Đấng Christ. Chúng ta sẽ biểu lộ nhiều sự thay đổi trong đời sống mình, nhưng lời nói và tư tưởng của chúng ta là sự thay đổi quan trọng nhất.

Đó là lý do tại sao Kinh Thánh nói nhiều về lời nói và tư tưởng của chúng ta. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu Kinh Thánh dạy gì về những điều chúng ta nghĩ và nói.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Sứ đồ Gia-cơ nói gì về quyền lực của lời nói? (Gia-cơ 3:1-12). Tại sao ông vẽ một bức tranh tiêu cực như vậy? Kinh Thánh miêu tả Sa-tan dùng lời nói thế nào? Tại sao Đức Chúa Trời quan tâm đến điều chúng ta suy nghĩ?

QUYỀN LỰC CỦA LỜI NÓI

Xin đọc Gia-cơ 3:2-13. Những điều Gia-cơ dạy thì không những đúng với lời nói, mà cũng đúng với lời viết nữa. Biết bao người đã bị hủy hoại vì lời viết hay lời nói? Cùng một thể ấy, biết bao người đã được thêm sức và khuyến khích nhờ lời viết hay lời nói. Dù viết hay nói, ngôn ngữ có quyền lực rất mạnh cho điều tốt hay điều xấu.

Sau đây là bảng liệt kê những hình bóng mà Gia-cơ dùng để miêu tả ảnh hưởng của cái lưỡi. Mỗi hình bóng Gia-cơ đã dùng để miêu tả điều gì?

Hàm thiếc vào miệng ngựa (câu 3) _____

Những chiếc tàu (câu 4, 5) _____

Lửa (câu 5-7) _____

Thú vật (câu 7, 8) _____

Mạch nước (câu 11, 12) _____

Cây cối (câu 12) _____

Cái lưỡi là một quan thể nhỏ, nhưng ảnh hưởng xấu thì rất lớn. Gia-cơ biết lời nói có ảnh hưởng thế nào, nên ông khuyên độc giả nên nhớ rằng vì họ là Cơ Đốc nhân, họ cần hành động như Cơ Đốc nhân (Gia-cơ 2:14-26). Hành động như Cơ Đốc nhân gồm có việc giữ gìn cái lưỡi.

Bạn cảm thấy đau khổ thế nào khi có người dùng những lời không tử tế? Bạn cảm thấy sung sướng thế nào khi có người nói những lời tử tế với bạn? Tại sao bạn nghĩ rằng lời nói có sức mạnh phi thường?

TO MIỆNG

Xin đọc Lê-vi Ký 19:16. Chữ này trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là “nói về” như một người vu cáo, thề lẻo, hay phản bội. Đọc Ê-xê-chi-ên 28:5. Câu này dùng một vị vua như hình bóng của Sa-tan. Tiếng Hê-bơ-rơ cho “sự buồn bán mình” đến từ chữ dịch là “những lời phao vu” trong Lê-vi Ký 19:16. Thật rất dễ để thấy rằng sự vu cáo (nói dối), và sự ngồ lê đôi mách là những dụng cụ Sa-tan thích dùng. Hẳn là kẻ nói dối hay nhất trong các loài thọ tạo.

Những câu sau đây nói gì với chúng ta về Sa-tan?

Sáng thế Ký 3:1-4 _____

Gióp 1:9-11 _____

Xa-cha-ri 3:1 _____

Giăng 8:44 _____

Khải huyền 12:10 _____

Sa-tan là kẻ to miệng, thề lẻo, và nói dối. Khi chúng ta thề lẻo và nói dối, chúng ta đã bày tỏ bản tính của Sa-tan, không phải bản tính của Đức Chúa Trời. Vì thế không lạ gì khi Kinh Thánh nói rất mạnh về lời nói. Chúng ta là những người đã được Chúa cứu, chúng ta đã nhận được sự tha thứ cho tất cả những điều Sa-tan hay những người khác vu cáo chúng ta. Vì thế, chúng ta cũng nên cẩn thận về những điều mình nói về người khác.

**Chúng ta đối xử thế nào với người mà chúng ta biết là làm sai?
Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.**

LỊCH SỬ CỦA SỰ NÓI DỐI, NHỮNG LỜI NÓI THẬT

Kinh Thánh trình bày một lịch sử dài dòng và buồn thảm của sự giả dối. Xin đọc những câu sau đây: Sáng thế Ký 3:16/Sáng thế Ký 4:8, 9; 12:10-20; 27:6-24/Ma-thi-ơ 7:15; 24:23, 24/II Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-12/Khải huyền 21:27; 22:15.

Tóm lược Ê-phê-sô 4:15, 25, 29. Bạn hiểu Ê-phê-sô 4:15, 25, 29 thế nào khi bạn nghĩ đến lịch sử của những lời nói dối miêu tả trong những câu trên?

Kinh Thánh nói rất nhiều về việc thận trọng trong lời nói vì lời nói thốt ra thật dễ dàng. Chúng ta chỉ cần mở miệng là nói rồi. Chúng ta sẽ suy nghĩ cẩn thận trước khi nói nếu mỗi lần chúng ta mở miệng, thì những viên đạn bắn ra thay vì lời nói. Lời nói có thể gây thiệt hại hay hủy diệt người khác. Đó là lý do tại sao chúng ta cần thận trọng gìn giữ lời nói. Cùng một lúc lời nói cũng có quyền lực để làm điều tốt nữa.

Trong Ê-phê-sô 4:15, Phao-lô viết về nói lẽ thật “trong tình yêu thương.” Điều này nghĩa là gì? Không những chúng ta nói gì, nhưng nói thế nào, hay tại sao, đó là điều rất quan trọng?

TỘI LỖI TRONG TƯ TƯỞNG

Năm 1948, George Orwell, một văn sĩ Anh, viết một câu chuyện nổi tiếng gọi là *1984*, trong đó ông kể một viễn tượng về một thế giới bị chính phủ kiểm soát rất chặt chẽ, ngay cả tư tưởng sai lầm cũng bị trừng phạt như tội ác. Năm 1984 đã tới và đã qua. Hầu hết các chính phủ ngày nay không quan tâm đến điều bạn nghĩ. Họ chỉ chú ý đến điều bạn nói hay làm. Nhưng Kinh Thánh nói rõ ràng Đức Chúa Trời cũng quan tâm đến những gì chúng ta nghĩ.

Tóm lược sứ điệp quan trọng của mỗi câu sau đây: Xuất Ê-díp-tô Ký 20:17; Phục truyền Luật lệ Ký 10:16; I Sa-mu-ên 16:7; Ma-thi-ơ 5:8; 12:35; Ê-phê-sô 5:3.

Lời nói và hành động đến từ tư tưởng ác hay thiện trong lòng chúng ta. Điều chúng ta nói và làm có ảnh hưởng tốt hay xấu tới người khác. Nếu chúng ta nghĩ những tư tưởng tốt, trong sạch, thì chúng ta sẽ nói những lời tốt, trong sạch và sẽ có những hành động tốt và trong sạch. Nếu chúng ta nghĩ những tư tưởng xấu, chúng ta sẽ nói những lời xấu và có những hành động xấu.

Tham lam là một tội trong Mười điều răn liên quan đến tư tưởng. Tại sao Đức Chúa Trời nghĩ sự tham lam rất xấu đến nỗi Ngài liệt kê tội này với tội giết người và tà dâm? Thế nào sự tham lam là một phần của sự thờ hình tượng? (Cô-lô-se 3:5). Có những điều xấu nào đến từ sự tham lam?

“NGHĨ ĐẾN NHỮNG ĐIỀU NÀY...”

Phao-lô nói chúng ta nên nghĩ đến những điều gì? Phi-líp 4:8. Có những điều đặc biệt nào được ghi ở đây? Cầu xin Đức Chúa Trời giúp bạn nghĩ đến những điều này.

Không có gì trên trời hoặc dưới đất bày tỏ cho chúng ta những điều này hoàn hảo như Đức Chúa Giê-su đã làm. Nếu mỗi ngày chúng ta đầu phục Ngài, dành thì giờ suy gẫm đến Ngài (II Cô-rinh-tô 10:5; Phi-líp 2:5), đến bản tính Ngài, những lời nói, hành động, tình yêu thương, lòng thương xót, và sự vâng lời của Ngài, thì chúng ta sẽ đạt được những chiến thắng trong tất cả mọi lãnh vực trong đời sống.

Đó là lý do tại sao giờ cầu nguyện cá nhân rất quan trọng. Nếu chúng ta bắt đầu mỗi ngày bằng sự học Kinh Thánh và cầu nguyện, chúng ta sẽ có sự khởi đầu tốt trong cuộc đấu tranh hằng ngày để kiểm soát tư tưởng, lời nói và hành động của chúng ta.

Hãy suy nghĩ đến đời sống của bạn. Bạn dành thì giờ nhìn ngắm, suy tưởng, và đọc về gì? Bạn cần phải thay đổi điều gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, “Talents” (Speech), tr. 337.

“Đời là cuộc tranh đấu đau đớn cho nhiều người. Họ cảm thấy mình yếu đuối, thiếu hạnh phúc và không có niềm tin. Họ nghĩ mình không có gì để tạ ơn. Nhưng lời nói êm dịu, cái nhìn trìu mến, lòng biết ơn đối với những người phải đấu tranh và cô đơn sẽ như một ly nước mát cho người đang khát. Một lời nói thông cảm, một hành động tử tế, sẽ cất đi gánh nặng cho người mệt mỏi. Và mỗi lời nói hay mỗi hành động tử tế vô vị kỷ sẽ bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Giê-su cho nhân loại đang chết mất.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thoughts from the Mount of Blessing*, tr. 23.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin đọc Ma-thi-ơ 12:37. Đức Chúa Giê-su muốn nói gì khi Ngài phán những lời này?
2. Tại sao sứ đồ Phao-lô nói trong Cô-lô-se 3:5 rằng sự tham lam chẳng khác gì sự thờ hình tượng?
3. Theo bài học tuần này, bạn có thể nêu lên những lý do nào để hằng ngày có một đời sống tin kính, đạo đức?
4. Có những cách nào bạn có thể dùng để gìn giữ tư tưởng và lời nói của mình?

DỊCH VỤ VÔ VỊ KỶ

CÂU GỐC: “Hãy giữ cẩn thận chớ hà tiện gì hết; vì sự sống của người ta không phải cốt tại của cải mình dư dật đâu” (Lu-ca 12:15).

CHIỀU SA-BÁT

IMMUEL KANT, MỘT TRIẾT GIA ĐỨC, TÓM LƯỢC rằng đời người gồm có ba câu hỏi quan trọng: (1) Ta có thể biết gì? (2) Ta nên làm gì? (3) Ta hy vọng gì?

Bài học tuần này nghiên cứu về câu hỏi, Ta nên làm gì? Câu hỏi này liên hệ tới những lời giải đáp của những câu hỏi khác. Chúng ta biết Đức Chúa Giê-su chết vì tội lỗi chúng ta. Chúng ta hy vọng nơi lời hứa về sự sống đời đời vì sự chết của Ngài. Trong lúc đó, chúng ta nên sống một đời phục vụ tha nhân cách vô vị lợi, giống như Đức Chúa Giê-su đã sống cho chúng ta. Xin đọc I Giăng 3:16. Sống cho tha nhân không phải luôn luôn dễ dàng, vì nghĩ đến mình thì dễ hơn. Chỉ nhờ Đức Chúa Giê-su mà chúng ta có thể thay đổi để nghĩ đến người khác.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Chúng ta đã nhận được gì từ nơi Đức Chúa Trời mà chúng ta có thể chia sẻ với người khác? Làm sao để chúng ta không ích kỷ? Tại sao chết cho *mình* lại rất quan trọng? Làm sao để chết cho mình? Chúng ta phụng vụ vì lý do nào? Chúng ta phải hy sinh những gì cho người khác?

ĐƯỢC LÃNH KHÔNG THÌ HÃY CHO KHÔNG

Xin đọc Ma-thi-ơ 10:7, 8. Đức Chúa Giê-su truyền các môn đồ Ngài làm những điều quan trọng. Nhưng những lý do tại sao họ phải làm những điều này lại quan trọng hơn.

Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta khỏi sự chết đời đời. Đó là điều chúng ta không thể làm cho người khác. Nhưng chúng ta có thể hy sinh cho người khác, giống như Đức Chúa Giê-su đã hy sinh cho họ. Những gì Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta, Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không, mặc dù Ngài đã phải trả một giá rất đắt. Vì thế chúng ta phải sẵn sàng ban bố cho tha nhân.

Xin viết xuống những điều chúng ta nhận lãnh từ Đức Chúa Trời, và tìm những câu Kinh Thánh nói lên những điều Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta. Thí dụ: sự tha tội (Ê-phê-sô 1:7).

Khi chúng ta nghĩ đến tất cả những điều Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta, làm sao chúng ta không muốn ban bố cho người khác? Chúng ta đã nhận lãnh ân điển, sự thương xót và sự tha thứ của Ngài. Chúng ta biết được niềm vui khi yêu mến và phụng sự Đức Chúa Trời. Vì thế chúng ta có những lý do chính đáng để chia sẻ những ơn phước của mình với tha nhân là những người cũng cần Đức Chúa Giê-su.

Có những ơn phước nào Đức Chúa Giê-su đã ban để chúng ta có thể chia sẻ với người khác? Có những ơn phước nào chúng ta chỉ có thể nói cho họ biết thôi?

TINH THẦN PHỤC VỤ

Xin đọc Ma-thi-ơ 20:26-28. *Nếu muốn làm lớn, bạn phải trở nên đầy tớ? Nếu muốn làm đầu, thì bạn phải trở nên tôi mọi?* Hãy nghĩ lời của Đức Chúa Giê-su khác biệt thế nào với ý tưởng của thế gian về sự làm lớn và quyền lực.

Xin đọc lại Ma-thi-ơ 20:26-28. Đức Chúa Giê-su đã hạ mình để hầu hạ người khác bằng cách nào? Chúng ta có thể bắt chước gương mẫu của Đức Chúa Giê-su cách nào? Mác 6:37-44; Lu-ca 22:31, 32; Giăng 13:5.

Đức Chúa Giê-su phán rõ ràng sự làm lớn không phải là làm đầu, không phải là được giàu có nhất, thông minh nhất, thiêng liêng nhất, hay đạo đức nhất. Nhưng sự vĩ đại đến từ sự sẵn sàng phục vụ tha nhân.

Hãy nghĩ đến những lời Đức Chúa Giê-su phán về bối cảnh trong cuộc đấu tranh chống Sa-tan. Tội lỗi bắt đầu khi Sa-tan muốn có một địa vị cao hơn. Đây là căn nguyên của tội lỗi hấn. Nhưng Đức Chúa Giê-su phán rằng sự cao trọng thật đến từ sự sẵn sàng giúp đỡ tha nhân và sẵn sàng trở nên “tôi mọi.”

Làm tôi mọi thì trái với bản tính của con người. Đường lối duy nhất nào chúng ta có thể làm tôi mọi cho người khác?

CHẾT ĐỂ SỐNG

Xin đọc Ma-thi-ơ 10:38, 39. Mất sự sống mình vì Đức Chúa Giê-su nghĩa là gì? Tại sao chúng ta phải “chết” để phục sự Ngài? Xin đọc Lu-ca 9:23; Rô-ma 6:1-8; Ga-la-ti 2:20; Cô-lô-se 2:13, 20; II Ti-mô-thê 2:11.

Chúng ta là những người có tội. Bản tính tự nhiên của chúng ta là ích kỷ. Chúng ta là những con nít lớn. Các con nít chỉ nghĩ đến mình và nhu cầu của mình. Đó là lý do tại sao chúng ta cần chết cho mình để trở thành đầy tớ cho tha nhân. Nơi chân Thập tự giá, chúng ta đã lựa chọn để dâng hiến tất cả cho Đức Chúa Giê-su. Tại đây chúng ta chết cho mình và học để sống cho Đức Chúa Giê-su.

Nhờ quyền lực của Đức Thánh Linh, chúng ta có kinh nghiệm chết cho mình. Sau đó chúng ta sống cho Đức Chúa Giê-su, và nhờ Ngài, chúng ta phục vụ tha nhân. Nhưng để lựa chọn điều này, chúng ta thường phải đấu tranh chống lại bản chất yếu đuối của con người. Chỉ lúc đó chúng ta mới có thể giúp người khác như Đức Chúa Giê-su đã giúp chúng ta. Khi chúng ta được đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Giê-su, chúng ta mới có thể chia sẻ Đức Chúa Giê-su với người khác.

Đức Chúa Giê-su phán chúng ta cần mất sự sống mình để tìm lại sự sống. “Tìm lại được sự sống” nghĩa là gì? Sự phục vụ tha nhân có liên hệ thế nào với việc tìm lại sự sống mình?

BAN CHO THAY VÌ NHẬN LÃNH

Xin đọc Lu-ca 3:10, 11. Những câu này bày tỏ Giảng Báp-tít đang thách thức những người thế gian. Khẩu hiệu của họ là *đoạt lấy tất cả cho mình*.

Lu-ca 3:10, 11 giống Rô-ma 8:32 thế nào?

Bạn trả lời thế nào cho người nói rằng, “Coi kìa, mỗi năm tôi đã cho các cơ quan từ thiện rất nhiều. Đó là đủ rồi?”

Tinh thần ban cho gồm có ban cho thì giờ, tài năng, thương xót, và tình thương. Tinh thần ban bố gồm có quan tâm. Và quan tâm nghĩa là dành thì giờ và năng lực cho người khác. Quan tâm nghĩa là đau khổ với người đau khổ, và khóc với người khóc.

Xin đọc Lu-ca 10:30-37. Người bị thương cần nhiều hơn là sự thông cảm. Ông ta cần thì giờ, sự quan tâm và tiền bạc của người nào đó. Thầy tế lễ và người Lê-vi quá ích kỷ để quan tâm đến người bị thương. Có lẽ họ đang vội vã để về nhà thì hành vài nghi lễ tôn giáo. Có lẽ họ đang vội về nhà cho kịp ngày Sa-bát.

Thế nào ban bố cho những người khác giúp chúng ta hiểu những gì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta? Thế nào làm mục vụ vô vị kỷ cho người khác khiến đức tin của chúng ta vững mạnh hơn?

TINH THẦN CƠ ĐỐC GIÁO CỦA CÁC SỨ ĐỒ

Xin đọc Công vụ các Sứ đồ 2:44, 45 và 4:34, 35. Các thuộc viên hội thánh đã làm gì? Nguyên tắc nào là căn bản cho những việc lành của họ mà chúng ta có thể dùng cho kinh nghiệm của chúng ta?

Điều quan trọng nên nhớ là việc ban bố tiền bạc có ích cho không những người nhận nhưng cũng cho người ban bố nữa. Bán những gì bạn có để ban bố cho người khác là một hành động đức tin. Mỗi hành động đức tin khiến đức tin mạnh hơn. Hành động ban cho không thể cứu được người ban bố. Người ban bố chỉ bày tỏ rằng họ hiểu được những gì họ nhận lãnh đến từ Đức Chúa Trời. Hành động ban bố là một cách để cảm tạ Ngài. Những người này rất gần gũi với Đức Chúa Trời nên họ hết lòng tin cậy nơi Ngài. Họ sẵn sàng bán gia tài mình để lấy tiền cho người khác. Những thuộc viên của hội thánh đầu tiên đã kinh nghiệm sự chết cho bản ngã!

Việc hoàn trả tiền phần mười đã bày tỏ bằng cách nào chúng ta đã chết cho bản ngã?

Lấy tài sản hay tiền bạc để giúp người khác là phải hy sinh. Có những điều giá trị nào khác người ta có thể hy sinh để giúp tha nhân? Tại sao những điều này đòi hỏi sự hy sinh hơn là tiền bạc và tài sản?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 190, 191; *Thoughts from the Mount of Blessing*, tr. 93-101.

“Tinh thần phục vụ tha nhân cách vô vị lợi khiến Cơ Đốc nhân có bản tính mạnh hơn và đáng yêu hơn. Sự vô vị kỷ cũng đem lại sự bình an và hạnh phúc cho Cơ Đốc nhân. . . . Những người sống theo nguyên tắc của Chúa sẽ trở nên mạnh hơn để làm việc cho Ngài. Họ sẽ có những mục tiêu thiêng liêng rõ ràng hơn, đức tin vững vàng, và có quyền lực trong sự cầu nguyện. Đức Thánh Linh hướng dẫn những cảm xúc thánh khiết của tâm hồn để đáp lại những hành động của Đức Chúa Trời. Những người tận tâm phục vụ vô vị lợi cho tha nhân là chắc chắn đang làm nên sự cứu chuộc mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 80.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

Tại sao những động lực lại rất quan trọng cho Cơ Đốc nhân? Tại sao chúng ta phải hiểu đúng về sự cứu rỗi chỉ nhờ ân điển để chúng ta phục vụ với những động lực đúng? Có thể nguy hiểm khi nghĩ rằng lòng rộng rãi đối với tha nhân là một cách để được cứu rỗi chăng? Xin giải nghĩa.

SỐNG ĐỜI SỐNG ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “Ngài đã tỏ cho người điều gì là thiện; cái điều mà Đức Giê-hô-va đòi người há chẳng phải là làm sự công bình, ưa sự nhơn từ và bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời người sao?” (Míchê 6:8).

CHIỀU SA-BÁT

TRONG TAM CÁ NGUYỆT NÀY, CHÚNG TA ĐÃ NGHIÊN CỨU một trong những điều căn bản của đức tin Cơ Đốc – đó là sự tha thứ. Không có sự tha thứ mà Đức Chúa Trời hoàn toàn thánh thiện và công bình ban cho những người không thánh thiện và không công bình, thì chúng ta sẽ không có hy vọng gì về đời sống sau này. Sự tha thứ này dẫn người ta đến một cuộc đời thánh thiện phản chiếu sự thánh thiện của Đức Chúa Trời. (Nhưng xin nhớ rằng sự thánh thiện của chúng ta không phải là một thí dụ hoàn hảo về sự thánh thiện của Đức Chúa Trời). Chúng ta cũng học biết rằng được Đức Chúa Trời tha thứ đem lại sự thay đổi lớn trong đời sống một người, và người này sẽ ảnh hưởng tới nhiều người khác.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu một lần nữa sự tha thứ có ý nghĩa gì trong cuộc đời của những người được tha thứ dù họ không xứng đáng.

Ý SƠ LƯỢC TRONG TUẦN: Sống bởi đức tin nghĩa là gì? Làm sao chúng ta được trọn vẹn trong Đức Chúa Giê-su? Có những ơn phước nào chúng ta nhận được qua Đức Chúa Giê-su? Những ơn phước này sẽ ảnh hưởng thế nào về cách chúng ta đối xử với tha nhân? Tuy sự cứu rỗi là nhưng không, nhưng sự cứu rỗi đắt giá thế nào? Chúng ta bày tỏ lòng yêu mến Đức Chúa Trời thế nào về những gì Ngài đã làm cho chúng ta?

SỐNG BỞI ĐỨC TIN

Xin đọc Rô-ma 1:17. Đây là một trong những câu hay nhất trong Kinh Thánh. Câu này đã thay đổi cuộc đời của Martin Luther và lịch sử của hội thánh Cơ Đốc giáo.

Nếu chúng ta “được sự hòa thuận với Đức Chúa Trời qua đức tin” thì chúng ta sẽ đặt đức tin ở điều gì? Xin đọc lại Rô-ma 1:17. Xin cũng đọc Ha-ba-cúc 2:4; Ga-la-ti 3:11; Hê-bơ-rơ 10:38.

Những việc thiện, những lời nói tử tế, và một tấm lòng đầy yêu thương, là những điều quan trọng trong cuộc đời Cơ Đốc nhân. Nhưng những điều này không làm cho một người hòa thuận với Đức Chúa Trời. Chỉ có những người tội lỗi đã được tha thứ và chấp nhận sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su mới được hòa thuận với Đức Chúa Trời.

Làm thế nào chúng ta biết tội lỗi mình đã được tha thứ? Bởi đức tin mà chúng ta tin tội lỗi mình đã được tha. Đó là lý do tại sao những người được tha thứ sống bởi đức tin.

Tại sao hiểu rằng tội lỗi chúng ta đã được tha lại rất quan trọng cho Cơ Đốc nhân? Tại sao sự tha thứ của chúng ta chỉ dựa vào những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta trên Thập tự giá?

ĐẸP LÒNG NGÀI MỌI ĐÀNG

Xin đọc Cô-lô-se 2:1-9. Một cuộc sống hoàn toàn trong Đức Chúa Giê-su thì dễ hiểu hơn khi chúng ta biết Ngài là ai. Ngài là Đấng có trọn thần tính của Đức Chúa Trời. Ngài có mọi quyền phép trên trời và dưới đất. Chúng ta đã được ban cho đặc quyền được lệ thuộc vào quyền phép của Ngài!

Nghĩ về những điều chúng ta có được qua Đức Chúa Giê-su căn cứ vào những câu sau đây: Cô-lô-se 1:14; Rô-ma 8:1; I Giăng 2:25; Giăng 14:26; Giu-đe 1:24; Rô-ma 1:17; 8:28.

Vì Đức Chúa Trời đã tha thứ cho chúng ta, Ngài là Đấng yêu thương chúng ta, chết cho chúng ta, và ban cho lời hứa là chúng ta sẽ được sống với Ngài đời đời. Đó sẽ là một nơi vĩnh cửu, một nơi không còn đau khổ, sầu thương, hay những điều kinh khủng mà chúng ta phải chịu nơi đây.

Vì Đức Chúa Giê-su đã giúp đỡ chúng ta rất nhiều, ban cho chúng ta niềm an ủi và hy vọng, thì chúng ta cũng nên rộng lượng giúp đỡ người khác, đem lại cho họ sự an ủi và niềm hy vọng. Nếu bạn không sẵn sàng ban bố cho người khác, có lẽ vì bạn chưa hiểu hoàn toàn, và bởi đức tin, chấp nhận những lời hứa Đức Chúa Giê-su ban cho bạn? Nếu vậy, bạn có thể làm gì để thay đổi?

ĐI THEO ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

“Người duy nhất có quyền nói mình được xưng công bình chỉ bởi ân điển là người đã bỏ tất cả để đi theo Đức Chúa Giê-su.”

– Dietrich Bonhoeffer; phỏng trích.

Bạn có đồng ý với câu trên đây không? Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu thế nào về câu của Dietrich Bonhoeffer? Lu-ca 9:23; 18:22; Ga-la-ti 6:14; Phi-líp 3:8; Cô-lô-se 2:20. Là môn đồ của Đức Chúa Giê-su, chúng ta đã phải trả bao nhiêu cho sự xưng công bình bởi đức tin?

Sự cứu rỗi bởi đức tin nghĩa là chúng ta phải chết cho bản ngã và sống một cuộc đời mới trong Đức Chúa Giê-su. Đây là một đời sống đầy đức tin, khiêm nhường, vâng phục, tôn kính, và từ bỏ mình. Đức tin, sự khiêm nhường, sự vâng phục, v. v., thật không dễ dàng cho những người ích kỷ, tham lam, và quá kiêu hãnh.

Hãy nói lại mình trong hai mươi bốn tiếng đồng hồ vừa qua. Bạn có thể bày tỏ bằng cách nào, hoặc bằng lời nói, hành động, hay tư tưởng là bạn đã chết cho mình?

ĐIỀU GÌ LÀ THIỆN?

Xin đọc Mi-chê 6:8. Câu này theo nghĩa tiếng Hê-bơ-rơ là “*Mah Tov*,” nghĩa là “Điều gì là thiện?” Và thật may mắn cho chúng ta là Đức Chúa Trời đã trả lời câu hỏi này!

Theo Mi-chê 6:8, Đức Chúa Trời phán những điều gì là thiện?

Đây là những điều liên quan đến những thái độ và hành động của chúng ta đối với con người và Đức Chúa Trời. Điều hay của câu này là sự quân bình giữa sự công bằng và sự nhân từ trong Mi-chê 6:8. Bạn có thể công bằng khi trừng phạt một người. Hay bạn có thể nhân từ và cứu một người khỏi sự trừng phạt. Nhưng ở đây Đức Chúa Trời truyền chúng ta làm *sự công bình* và ưa *sự nhân từ*. Chúng ta có thể làm được cả hai thế nào?

Đức Chúa Giê-su xuống thế gian để bày tỏ Đức Chúa Trời cho chúng ta (Giăng 14:9). Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ và công bình (Thi thiên 89:14). Điều gì đã xảy ra tại Thập tự giá để bày tỏ Đức Chúa Trời vừa nhân từ vừa công bình?

Điều thứ ba Chúa đòi hỏi chúng ta là bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời. Có thể một trong những cách chúng ta bước đi khiêm nhường với Chúa là làm sự công bình và ưa sự nhân từ? Có phải cách chúng ta đối xử với người khác là một thí dụ tốt về sự bước đi cách khiêm nhường với Chúa? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn. Hai sự đòi hỏi trước liên hệ với sự đòi hỏi thứ ba thế nào?

SỰ SỢ HÃI VÀ SỰ YÊU THƯƠNG

Xin đọc I Giăng 4:18-21. Những câu này so sánh thế nào với những điều chúng ta đã học hôm qua? Giảng liên kết thế nào sự yêu mến Đức Chúa Trời và sự yêu thương đồng loại?

Xin đọc I Giăng 4:21. Tại sao Giảng nói những người không yêu anh em mình thì không thể yêu Đức Chúa Trời?

Ai cũng có thể nói mình yêu Đức Chúa Trời. Hầu hết mọi người đều có thể làm những điều họ tin là bày tỏ lòng yêu mến Đức Chúa Trời. Nhưng đó không phải là điều Giảng nói. Chúng ta yêu Đức Chúa Trời vì những điều Ngài đã làm cho chúng ta. Vì những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta, chúng ta bày tỏ tình yêu của Ngài đối với tha nhân.

Đôi khi không dễ để bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời đối với những người khác. Một số người thật khó thương. Nhưng Chúa dạy chúng ta phải yêu kẻ thù mình (Lu-ca 6:35). Đức Chúa Trời đã bày tỏ tình yêu của Ngài đối với chúng ta. Bây giờ chúng ta phải yêu những người khác.

Thế nào nhớ lại những điều Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta giúp chúng ta yêu mến tha nhân? Dành thì giờ để suy gẫm và cầu nguyện về những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta qua Đức Chúa Giê-su. Hãy ngợi khen và thờ phượng Đức Chúa Trời về những điều này. Sự suy gẫm về Đức Chúa Giê-su, sự thờ phượng và ca tụng Ngài sẽ khiến bạn trở nên tử tế hơn, yêu thương hơn và nhân từ hơn.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, *Thoughts from the Mount of Blessing*, tr. 146, 147.

“Sự hy vọng của bạn không phải ở chính mình. Sự hy vọng của bạn là ở nơi Đức Chúa Giê-su. Sự yếu đuối của bạn kết hợp với sức mạnh của Ngài. Sự dốt nát của bạn kết hợp với sự khôn ngoan của Ngài. Như thế bạn không nghĩ về mình. Đừng để trí óc tập trung vào mình. Hãy nhìn lên Đức Chúa Giê-su. Hãy để trí óc mình tập trung vào tình yêu của Ngài, vào sự đẹp đẽ, sự hoàn hảo, của bản tính Ngài. Sự từ bỏ mình, sự khiêm nhường, sự thánh thiện, và tình yêu vô biên của Ngài là đề tài cho sự học hỏi kỹ càng và sâu xa của chúng ta. Bằng sự yêu mến Ngài, theo gương Ngài, lệ thuộc hoàn toàn nơi Ngài, bạn sẽ thay đổi để trở nên giống như Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 70, 71.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin đọc Ga-la-ti 6:7, 8. Trong những câu này, sứ đồ Phao-lô dạy sự vâng phục, thánh thiện, và chiến thắng rất quan trọng trong đời sống Cơ Đốc nhân. Có những lời hứa nào khuyến khích chúng ta “giao cho Thánh Linh”?
2. Xin viết tóm tắt về những điểm quan trọng bạn học được trong ba tháng này. Nếu có thể được, mời các học viên trong lớp đọc và so sánh những điều họ viết. Mỗi đoạn có một điểm chung đặc biệt nào? Nếu có, đó là điểm nào?

